№ 32. Poniedziałek, 10 (22) lutego 1875. № 32.

Prenumerata miejscowa:
bez odnoszenia:
Na rok . . . 9 rsr.
„ 6 miesięcy . 4 50 k.
„ 3 miesiące . 2 25 k.
„ 1 miesiąc . — 75 k.
Za odnoszenie dopłaca się 5 kop. miesięcznie.

DZIENNIK WARSZAWSKI

Prenumerata zamiejscowa
z odsyłką pocztą:
Na rok . . . . 12 rsr.
„ 6 miesięcy . . 6 „
„ 3 miesiące . . 3 „
„ 1 miesiąc . . 1 „

Prenumerata przyjmuje się: **w Warszawie**, w głównym kantorze Redakcji przy ulicy Miodowej Nr. 487 i w innych jej kantorach miejskich: — **w St. Petersburgu**, w księgarni A. T. Bazunowa na Newskim Prospekcie w domu Olchinowej: **w Moskwie**, w księgarni J. S. Sołowiewa.

ROK DWUNASTY.

Za **ogłoszenia** pobiera się: za jeden raz sześć kopiejek od wiersza druku lub jego miejsca, za dwa razy, dziewięć kopiejek, za trzy razy, dwanaście kopiejek i t. d. — **Oddzielne numera** sprzedają się po 5 kopiejek.

WYCHODZI CODZIENNIE, PRÓCZ DNI NIEDZIELNYCH I ŚWIĄTECZNYCH.

Kalendarz prawosławny.

We wtorek, 11 (23) lutego, — św. Własija mucz.
We środę, 12 (24) lutego, — św. Meletija i Aleks.
We czwartek, 13 (25) lutego, — św. Martiniana pr.

Wschód i zachód Słońca.

Słońce wschodzi o godzinie 7 minut 4 rano.
„ zachodzi o godzinie 5 minut 24 wieczór.

Wysokość wody na rzece Wiśle pod Warszawą.
Stóp 5 cali 0.

Kalendarz rzymsko-katolicki.

We wtorek, 11 (23) lutego, — św. Romany panny.
We środę, 12 (24) lutego, — św. Macieja ap.
We czwartek, 13 (25) lutego, — św. Flawiana męcz.

* W piątek, 7 (19) lutego, poniżej wymienione osoby ciała dyplomatycznego miały zaszczyt przedstawiać się Ich Cesarskim Wysokościom Wielkiemu Księciu Mikołajowi Mikołajewiczowi Starszemu i Wielkiej Księżnie Aleksandrze Piotrównej: poseł peruwiański, senator *de Lavalle*; poseł japoński, wice-admirał Takeaki *Enomoto*; poseł grecki p. Brailas *Armeni*; poseł włoski p. *Barbolani*; poseł niemiecki p. *Radowitz*; 2-gi sekretarz p. *Wartensleben* i 3-ci sekretarz ambasady niemieckiej hrabia *Denhof*; 2-gi sekretarz ambasady angielskiej p. *Scott*; 1-y sekretarz p. Manuel *Soye y Lavalle* i 2-i sekretarz misji peruwiańskiej p. Heraldo *Garland*; 1-y sekretarz Josimato *Chanabuza*, 2-i sekretarz Bunkici *Icikawa*, i 3-ci sekretarz misji japońskiej Cikatomo *Siga*; będący przy przy tejże misji Tanadori *Najtovo* i p. Pampe van *Mörderwurth*; sekretarz misji greckiej p. *Marloran*; sekretarz misji włoskiej hrabia *Colkobiano* i p. Augustus *Loftus*. (*Gon. Urz.*)

DZIAŁ URZĘDOWY.

* Jenerał-gubernator Wschodniej Syberji zakomunikował Ministerstwu Spraw Wewnętrzych, podanie pełnomocników gromad włościańskich włości Manzurskiej, w powiecie Wiercholeńskim (w gubernji Irkuckiej), o ustanowienie na koszt procentu od ofiarowanego przez te gromady kapitału 1,350 rub. z funduszów gromadzkich stypendjum imienia byłego jenerał-gubernatora Wschodniej Syberji, senatora, jenerała kawalerji Sinielnikowa przy szkole sieroco-rzemieślniczej w m. Irkucku.

Najjaśniejszy Pan, na najpoddanniejsze o tem przedstawienie Ministra Spraw Wewnętrznych, 10 stycznia roku bieżącego, Najwyżej zezwolić raczył na uczynienie zadość temu podaniu.

—

Okólnik Ministra Spraw Wewnętrznych do gubernatorów.

Z Wydziału Ziemskiego.
(*26 stycznia 1875 roku, Nr. 7*).

Według ustawy o obowiązku służby wojskowej (art. 53 i aneks do niego), osobom kształcącym się w St.-Petersburgskim praktycznym instytucie technologicznym, w razie oznajmionego przez nie życzenia, odracza się, dla ukończenia ukształcenia, wejście ich do służby w wojsku według wyciągniętego losu, do dojścia do dwudziestu siedmiu lat wieku.

Wskutku powstałej wątpliwości przy stosowaniu tego do wolnych słuchaczy instytutu technologicznego, za porozumieniem się z Ministrami Wojny i Finansów, najuprzejmiej upraszam jaśnie wielmożnego pana, abyś zawiadomił kompleta do obowiązku służby wojskowej w powierzonej panu gubernji, dla właściwego stosowania się, że wolni słuchacze przypuszczają się do St.-Petersburgskiego instytutu technologicznego nie inaczej, jak po złożeniu przez nich dostatecznie egzaminu sprawdzającego na równi z stałymi słuchaczami i że większość wolnych słuchaczy, przy przechodzeniu kursu, podlega wszystkim warunkom obowiązującym stałych słuchaczy tego zakładu; dla tego i w obec nadania przez ustawę o obowiązku służby wojskowej odroczenia dla ukształcenia *wszystkim* kształcącym się w zakładach naukowych pierwszego rzędu, do których zaliczony jest i instytut technologiczny, wolnym słuchaczom instytutu może być udzielane pomienione odroczenie wstąpienia ich do służby w wojsku według wyciągniętego losu, jeżeli, przy oznajmieniu przez nich życzenia uzyskania odroczenia, składane będzie świadectwo zwierzchności instytutu o przechodzeniu przez nich kursu na warunkach i według przepisów, obowiązujących stałych słuchaczy zakładu.

—

Departament Dochodów Niestałych.

I.

Na zasadzie uwagi do art. 9 dodatku do art. 242 ust. o opł. od tr., Minister Finansów zatwierdził następujący wykaz cen, według których akcje, obligacje i udziały przemysłowych towarzystw, stowarzyszeń i kompanij i inne papiery procentowe przyjmują się na zastaw dla zapewnienia rozkładanej na raty opłaty akcyzy od okowity na pierwsze półrocze 1875 roku w Cesarstwie i Królestwie Polskiem.

Nazwa papierów	Cena Nominalna.	Cena Zastawna.
I. Poręczone przez Rząd akcje i obligacje kolei żelaznych:		
a) Akcje:		
1. Baltyckiej	125 rub.	57 rub.
2. Warszawsko-Bydgoskiej .	100 „	54 „
3. Warszawsko - Terespolskiej	100 „	85 „
4. Griazińsko-Caricyńskiej .	125 „	27 „
5. Wołgsko-Dońskiej. . .	100 „	66 „
6. Głównego Towarzystwa Rosyjskich kolei żelaznych	125 „	109 „
7. Dynaburgsko-Witebskiej	20 f. szt.	104 „
8. Jelecko-Griazińskiej . .	100 rub.	77 „
9. Kursko-Kijowskiej. . .	100 f. szt.	571 „
10. Kursko-Charkowsko-Azowskiej	125 rub.	123 „
11. Łodzkiej	100 „	74 „
12. Moskiewsko-Riazańskiej .	100 „	209 „
13. Orłowsko-Witebskiej . .	125 „	100 „
14. Rygsko-Dynaburgskiej .	125 „	104 „
15. Riażsko-Morszańskiej .	125 „	102 „
16. Poti-Tyfliskiej	125 „	99 „
17. Szujsko-Iwanowskiej . .	125 „	97 „
b) Obligacje:		
1. Warszawsko - Terespolskiej	100 tal.	81 „
2. Głównego Towarzystwa Rosyjskich kolei żelaznych	500 rub.	397 „
3. Jelecko-Orłowskiej . .	200 tal.	157 „
„ „ . .	100 f. szt.	533 „
4. Kursko-Kijowskiej. . .	200 tal.	157 „
„ „ . . .	500 „	392 „
„ „	1,000 „	785 „
5. Kursko-Charkowskiej. .	200 „	160 „
„ „ . .	1,000 fl.	461 „
„ „ . .	100 f. szt.	544 „
6. Moskiewsko-Smoleńskiej .	200 tal.	156 „
„ „ .	500 „	390 „
„ „ .	1,000 „	780 „
7. Mikołajewskiej 1-ej i 2-ej emisji	125 rub.	90 „
8. Orłowsko-Witebskiej . .	100 f. szt.	495 „
9. Riazańsko-Kozłowskiej . .	200 tal.	157 „
10. Riażsko - Morszańskiej	200 „	156 „
11. Charkowsko-Azowskiej .	100 f. szt.	523 „
„ „ .	200 tal.	153 „
12. Charkowsko - Kremienczugskiej	200 „	157 „
„ „ .	100 f. szt.	533 „
13. Szujsko-Iwanowskiej . .	200 tal.	150 „
„ „ . .	500 „	375 „
II. Ukonsolidowane obligacje Rosyjskich kolei żelaznych 1-ej, 2-ej, 3-ej i 4-ej emisji:	50 f. szt.	266 „
	100 „	532 „
	500 „	2,660 „
	1,000 „	5,320 „
III. Akcje Towarzystw kolei żelaznych, poręczonych przez saratowską gminę miejską i ziemstwa: gubernjalne saratowskie i powiatowe: kirsanowskie, tambowskie i kozłowskie.		
1. Tambowsko-Saratowskiej	125 rub.	86 „
2. Tambowsko-Kozłowskiej.	100 „	35 „
IV. *Nieporęczone akcje i obligacje kolei żelaznych:*		
a) Akcje:		
1. Warszawsko-Wiedeńskiej	100 rub.	46 „
2. Moskiewsko-Smoleńskiej .	125 „	33 „
3. Moskiewsko - Jarosławskiej.	150 „	138 „
4. Rybińsko-Bołogowskiej .	100 „	33 „
5. Carskosielskiej	60 „	26 „
b) Obligacje:		
1. Warszawsko-Wiedeńskiej	100 „	51 „
V. *Obligacje i listy zastawne ubezpieczone na nieruchomościach:*		
1. Obligacje St. Petersburgskiego Miejskiego Towarzystwa Kredytowego za.	100 rub.	76 „
2. Obligacje Moskiewskiego Miejskiego Towarzystwa Kredytowego za . . .	100 „	73 „
3. Obligacje Odeskiego Miejskiego Towarzystwa Kredytowego za	100 „	63 „
4. Listy zastawne Towarzystwa Kredytowego miasta Warszawy za	100 „	73 „
5. Listy zastawne Towarzystwa Kredytowego miasta Łodzi za	100 „	59 „
6. Listy zastawne Towarzystwa Wzajemnego Kredytu Gruntowego za . .	100 „	91 „
7. Listy zastawne Chersońskiego Banku Ziemskiego za	100 „	71 „
8. Listy zastawne Charkowskiego Banku Gruntowego za	100 „	63 „
9. Listy zastawne Centralnego Banku Ruskiego Kredytu Gruntowego za . .	100 „	69 „
10. Listy zastawne Połtawskiego Banku Gruntowego za	100 „	63 „
11. Listy zastawne St. Petersburgsko-Tulskiego Banku Gruntowego za . .	100 „	63 „
12. Listy zastawne Besarabsko-Tauryckiego Banku Gruntowego za. . . .	100 „	63 „
13. Listy zastawne Niższo-Nowogrodzko-Samarskiego Banku Gruntowego za .	100 „	62 „
14. Listy zastawne Moskiewskiego Banku Gruntowego za	100 „	63 „
15. Listy zastawne Kijowskiego Banku Gruntowego za	100 „	62 „
VI. *Akcje i udziały handlowych i przemysłowych Towarzystw i Stowarzyszeń oraz inne papiery:*		
1. Obligacje Rygskiej Kasy Miejskiej	1,000 „	696 „
2. Akcje 1-go Towarzystwa Ubezpieczeń od odgnia .	400 „	328 „
3. Akcje 2-go Towarzystwa Ubezpieczeń od ognia .	150 „	91 „
4. Akcje Moskiewskiego Towarzystwa Ubezpieczeń od ognia	200 „	135 „
5. Akcje St.-Petersburgskiego Towarzystwa Ubezpieczeń od ognia . . .	200 „	133 „
6. Udziały Towarzystwa Ubezpieczeń „Salamandra".	250 „	166 „
7. Akcje Towarzystwa ubezpieczeń dożywotnich dochodów i kapitałów .	100 „	65 „
8. Udziały Kompanji ubezpieczeń morskich, rzecznych i lądowych i transportowania ładunków pod firmą „Nadzieja" . . .	50 „	67 „
9. Akcje Rosyjskiego Towarzystwa ubezpieczeń morskich, rzecznych i transportu ładunków . . .	100 „	77 „
10. Akcje Ruskiego Towarzystwa żeglugi parowej i handlu (Czarnomorskie).	150 „	271 „
11. Akcje Towarzystwa żeglugi parowej na Donie i morzu Azowskiem . .	118 „	25 „
12. Akcje Towarzystwa żeglugi parowej po Wołdze „Kaukaz i Merkury"	250 „	93 „
13. Udziały Towarzystwa żeglugi parowej po Wołdze	250 „	51 „
14. Akcje Towarzystwa oświetlenia stołecznego . . .	100 „	70 „
15. Akcje Towarzystwa oświetlania gazem St.-Petersburga	57 rs. 14³/₇ k.	71 „
16. Akcje Odeskiego Towarzystwa oświetlenia gazem	125 „	82 „
17. Akcje Towarzystwa Przędzalni bawełny. . . .	142 rub. 85⁵/₇ k.	112 „
18. Akcje Ochteńskiej fabryki płótna	100 „	54 „
VII. *Akcje i udziały prywatnych instytucij kredytowych:*		
1. Akcje St. Petersburgskiego Banku Dyskontowo-Pożyczkowego	200 rub.	165 „
2. Akcje Wołgsko-Kamskiego Banku Handlowego .	1,000 „	571 „
3. Akcje Moskiewskiego Banku Handlowego	200 „	104 „
4. Akcje Warszawskiego Banku Dyskontowego .	250 „	108 „
5. Akcje Warszawskiego Banku Handlowego . .	250 „	130 „
6. Akcje Odeskiego Banku Handlowego.	250 „	125 „
7. Akcje Banku Handlowo-Pożyczkowego w Moskwie.	200 „	102 „
8. Udziały Moskiewskiego Banku Kupieckiego . .	5,000 „	4,440 „

II.

Na zasadzie Najwyżej zatwierdzonego, 12 stycznia 1867 roku, Postanowienia o zastawach i kaucjach przy rozkładzie na raty opłaty akcyzy od okowity w Królestwie Polskiem, Minister Finansów zatwierdził poniżej zamieszczony wykaz cen, według których akcje, obligacje i inne papiery procentowe Królestwa Polskiego będą przyjmowane na zastaw na zabezpieczenie rozkładanej na raty opłaty akcyzy od okowity w Królestwie Polskiem, na pierwsze półrocze 1875 roku.

№№ Nazwa.	Cena Nominalna.	Cena Zastawowa.
a) *Papiery rządowe.*		
1. Obligacje tak zwane cząstkowe	500 zł.	83 rub.
2. 4% obligacje skarbowe .	100 rub.	86 „
3. Certyfikaty Banku Polskiego:		
List B. na 200 zł. z kuponami	— „	24 „
bez kuponów	— „	21 „
b) *Listy zastawne Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego Królestwa Polskiego*		
4% 1-ej serji:		
Lit. A. na 20,000 zł. . . .	3,000 „	2,220 „
„ B. „ 5,000 „ . . .	750 „	550 „
„ C. „ 1,000 „ . . .	150 „	111 „
„ D. „ 500 „	75 „	55 „
„ E. „ 200 „ . . .	30 „	22 „
4% 2-ej serji:		
Lit. A. na 20,000 zł. . . .	3,000 „	2,220 „
„ B. „ 5,000 „ . . .	750 „	550 „
„ C. „ 1,000 „ . . .	150 „	111 „
„ D. „ 500 „	75 „	55 „
„ E. „ 200 „ . . .	30 „	22 „
5% emisji 1869 roku.		
Lit. A.	3,000 „	2,160 „
„ B.	1,000 „	720 „
„ C.	500 „	360 „
„ D.	250 „	180 „
„ E.	100 „	72 „

DZIAŁ WEWNĘTRZNY.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

* Donoszą *Gaz. Kiel.* **z Jędrzejowa**: Na urządzonym u nas balu, grała do tańca **orkiestra włościańska**, przybyła z Rokitna, wsi pod Szczekocinami. Orkiestra złożona jest z 13 tamtejszych włościan, zostających pod przewodnictwem nauczyciela Roberta Heilmana, Szlązaka, którego włościanie umówili sami, z własnego poczucia, ofiarując za naukę rsr. 300 rocznej pensji, i złożywszy kilkaset rubli na kupno dętych instrumentów. Włościanie ci, oprócz jednego, wszyscy umieją czytać i pisać. Chętnych do muzyki zebrało się już 19 i ci po pięcio-kwartalnej nauce, grają dziś bardzo poprawnie, zgodnie, z uchem prawdziwie muzykalnem— a instrumenta są bardzo harmonijnie ułożone. Widać ztąd ogromny postęp w włościanach, którzy przy poprawie bytu, myślą już nieco i o sztuce.

Orkiestra włościańska z Rokitna bawiła w Jędrzejowie cały tydzień i po obrachunku okazało się, iż zarobiła przeszło 200 rsr.

—

* Dnia 27 listopada (9 grudnia) r. z., we wsi Krypach, a 3 (15) grudnia—we wsi Czerwonnie, w powiecie Węgrowskim, ukazał się **u bydła rogatego księgosusz**, w skutku którego, w pierwszej miejscowości, z 216 sztuk, zachorowało 11, padło 4, a 7 chorych oraz 13 podejrzywanych o chorobę zabito, w ostatniej zaś— z 157 sztuk, zachorowało 8, padła 1, a 7 chorych oraz 4 podejrzywane o zarazę zabito.

— Dnia 3 (15) grudnia r. z., we wsi Pereszczówce, w powiecie Radzyńskim, powstał **pożar**, w skutku którego spalił się dom drewniany i dwie stodoły, należące do włościanina Pawła Oleśnikowa, ubezpieczone na 100 rub.; przyczem pogorzelcy ponieśli 540 rub. straty w nieubezpieczonych ruchomościach i gotowiznie. Przyczyna pożaru jeszcze nie została wykryta.

WIADOMOŚCI MIEJSCOWE.

* **Zoologiczne gabinet i laboratorjum**, jako nauko-wo-pomocnicza instytucja uniwersytetu warszawskiego, pozostają w zawiadywaniu nadzwyczajnego profesora uniwersytetu, p. Wrześniewskiego. Obecny stan tego gabinetu, jak się okazuje z sprawozdania uniwersytetu warszawskiego za 187³/₄ rok szkolny, jest następujący: w początku roku sprawozdawczego w gabinecie zoologicznym i znajdującem się przy nim laboratorjum było 97,584 przedmiotów, wartości 54,285 rub. 77 kop.; w ciągu roku nabyto za pomocą kupna 13 tomów książek za 60 rub. 30 kop., szafę i półki za 19 rub., pięć drewnianych skrzynek na zbiory rakowatych za 16 rub. 25 kop.; otrzymano w darze 2,895 egzemplarzy zoologicznych przedmiotów wartości 3,540 rub. 5 kop., która, po ustawieniu tych egzemplarzy, podniosła się do 4,540 rub. 5 kop., i jedno dzieło w 15 tomach, wartości 22 rub. 50 kop.; zatem w końcu roku sprawozdawczego w zoologicznym gabinecie i laboratorjum było 100,500 przedmiotów, wartości 59,043 rub. 60 kop.

Z otrzymanych w darze egzemplarzy zoologicznych, najważniejsze i najszacowniejsze były: Metalliora Hedrygae, Dinomys Branickii, Bos grunniens, Antilope lencoryt, Mieroglosus aterrimus, Rhinochaetus jubatus,

Sphigurus bicolor, Tinamotis Pentlandii, Batrachophrynus macrostama, Epierium glutinosum i Lampraster Branickii.

W gabinecie zoologicznym zostały wypchane w zeszłym roku szkolnym wszystkie skóry ptaków i zwierząt ssących nabyte dla gabinetu w tym roku; zdeterminowane zostały nietylko nowo-przybyłe egzemplarze, lecz także sprawdzona została determinacja całej kolekcji rakowatych i znacznej części kolekcji muszel, mięczaków i owadów.

—

* **Gabinet numizmatyczny,** jako instytucja naukowo-pomocnicza uniwersytetu warszawskiego, pozostawał w zawiadywaniu nadzwyczajnego profesora uniwersytetu, p. Pawińskiego. Stan jego obecny, jak się okazuje ze sprawozdania uniwersytetu warszawskiego za 187³/₄ rok szkolny, był następujący: w początku roku sprawozdawczego w gabinecie tym było 10,417 przedmiotów, wartości 4,240 rub.; w ciągu roku otrzymano w darze 2 przedmiota wartości 10 rub., zatem w końcu roku sprawozdawczego było 10,419 przedmiotów, wartości 4,250 rubli.

—

* *Kur. Codz.* donosi, że w tych dniach odbywały się w Warszawie narady pomiędzy przedstawicielami dróg żelaznych Warszawsko-Wiedeńskiej, Warszaw.-Bydgoskiej, Warszaw.-Terespolskiej, Brzesko-Grajewskiej, Kijowsko-Brzeskiej, Kursko-Kijowskiej, Preussische Ostbahn i Südbahn. Narady te miały na celu włączenie ważniejszych stacji dróg Kijowsko-Brzeskiej i Kursko-Kijowskiej, do projektowanej **bezpośredniej komunikacji towarowej niemiecko-ruskiej.**

—

* W zeszłą środę, 5 (17) lutego, odbyło się **ogólne zebranie akcjonarjuszy spółki jedwabniczej,** na którem poddano pod ogólną dyskusję znane już powszechnie, lecz niemniej ważne wnioski. Najważniejszym atoli z pomiędzy nich był projekt rozwiązania spółki, lecz dzięki propozycji p. Dangla, który się obowiązał w przeciągu lat sześciu utrzymywać zakład, pod warunkiem przyjęcia go jako akcjonarjusza z odpowiednią wyłożonej sumie ilością akcji, upadł ku korzyści 20 lat istniejącej instytucji. Do rewizji rachunków wyznaczona została na poprzedniem zebraniu specjalna komisja. Otóż komisja ta w odczytanem sprawozdaniu wyraziła naganę dotychczasowej dyrekcji w osobie dyrektora, p. Biernackiego, właściciela gruntów przez spółkę zadzierżawionych. Rada zaś nadzorcza uczuwająca swą winę z powodu nie wglądania przez cały czas w rachunki spółki, obowiązała się spłacić długi zakładu.

W końcu nastąpiły wybory do rady nadzorczej i komisji rewizyjnej. Do pierwszej zostali wybrani: pp. baron Dangel Tomasz, Nagórny Antoni, Sikorski Józef, Wernicki Wacław, Hubert Leopold, Noskowski Jan, Majewski Wincenty, Kleczeński Roman, Smoleński Maciej.

Do drugiej zaś pp. Makowiecki Aleksander, Czernicki Gustaw, Sulimierski Filip, Tomaszewski Feliks, Święcicki Jan, Jankowski Edmund, Szumlański Konstanty, Kurtz Lucjan. (*Gaz. Handl.*)

—

* W sądzie kryminalnym w Warszawie rozstrzygnięta została, 23 stycznia (4 lutego), **sprawa o bankructwo podstępne.** Treść tej sprawy jest następująca: W roku 1867 roku rozeszła się po Warszawie wieść, że właściciele kantoru loterji i składu węgli, Szymon i Zygmunt Nelkenowie (ojciec i syn), pozaciągali znaczne długi i uciekli za granicę, zabrawszy z sobą znaczną część pieniędzy skarbowych, osiągniętych ze sprzedaży biletów na loterję klasyczną. Z początku nikt nie dawał wiary tej pogłosce, kantor bowiem Nelkenów istniał pod ich firmą od 1830 roku, ciesząc się znacznym kredytem i szczególnem zaufaniem ze strony publiczności. Tymczasem wieść ta doszła do trybunału handlowego w Warszawie, który przekonał się o jej słuszności, jak również o tem, że w kasie Nelkenów, po ich ucieczce za granicę, nie pozostało nic wcale, długi zaś zaciągnięte przez nich były bardzo znaczne; przeto trybunał handlowy, upatrując w czynnościach Nelkenów przestępstwo kryminalne, odesłał ich sprawę do sądu kryminalnego, który przystąpił do poszukiwania zbiegłych za granicę. Okazało się, że Nelkenowie, opuściwszy Warszawę, udali się byli najpierw do Nowego Jorku, gdzie Nelken ojciec (Szymon) osiadł przy swoim zięciu, stale tam zamieszkałym, Nelken zaś syn (Zygmunt) dostał tamże miejsce ajenta jednego z Towarzystw ubezpieczeń; lecz gdy na żądanie warszawskiego sądu kryminalnego, chciano aresztować obu Nelkenów, ci ostatni dowiedziawszy się o tem, uciekli do Brazylji, następnie zaś do innych krajów; wałęsając się wszędzie i będąc nieustanie ścigani, przybyli oni nareszcie do Wiednia, gdzie Nelken ojciec osiadł przy drugim swoim zięciu, bankierze wiedeńskim Goldschmicie, syn zaś trudnił się na giełdzie meklerstwem. Działo się to w lipcu 1873 r. Powziąwszy o tem wiadomość, warszawski sąd kryminalny udał się do wiedeńskiego sądu kryminalnego z prośbą o wydanie rozporządzenia, ażeby obaj Nelkenowie zostali niezwłocznie aresztowani i odstawieni do Warszawy, jako podstępni bankruci. Sąd kryminalny wiedeński kazał natychmiast aresztować obu Nelkenów i odstawić ich do Warszawy. Po przywiezieniu ich do tego miasta, jeden z przestępców, Zygmunt Nelken zmarł, ojciec zaś stawiony był przed sądem kryminalnym. Z wyprowadzonego śledztwa przekonano się, że Nelken ojciec, przy pomocy swego syna Zygmunta i córki Salwatyny, na kilka miesięcy przed ucieczką wszystkich tych trzech osób, wywiózł z Warszawy zagranicę wszystkie swoje pieniądze i inne mienie prywatne. Wszystko to strwonili oni zagranicą. Sąd kryminalny warszawski uznał Nelkena ojca za podstępnego bankruta i skazał go na osiedlenie na zawsze w Syberji.

Z INNYCH GUBERNIJ.

* Z Kronsztadu piszą do *Rus. Inw.*, że konstytujący w tem mieście 147 pułk samarski piechoty, dzięki troskliwości swego dowódcy i staraniom oficerów, urządził w roku zeszłym **własny teatr** żołnierski, i dnia 31 grudnia, teatr ten, w osobie żołnierzy występujących na scenie i oficera kierującego widowiskami, obchodził pierwszą swą rocznicę. W ciągu roku istnienia teatru, dano w nim 36 widowisk i przedstawiono kilka sztuk, z których jedna, mianowicie komedja w 4 aktach „Duch domowy“ („Дѣдушка Домовой“), zmarłego A. F. Pogoskiego, daną była 15 razy, krotochwila w dwóch obrazach „Gwoźdź rozpalony“ („Жареный гвоздь“), tegoż autora, 12 razy, „Żołnierz czarownik” („Солдатъ чародѣй“), komedjo-opera przerobiona ze znanej operetki małorosyjskiej, 5 razy i scena z życia ludowego „Bobyl“, Krugłopolenowa, 4 razy. Ponieważ teatr ma 200 miejsc, które bywały wszystkie zajęte na każdem przedstawieniu, przeto w ciągu roku zwiedziło teatr 7,200 osób; ponieważ zaś pułk liczy około 1,500 ludzi, każdy przeto żołnierz był w teatrze najmniej cztery razy.

—

* Z Hadiacza (w gub. połtawskiej) piszą do *Kijowskiego Telegrafu*, że niedawno jedna gmina wiejska (kniszewska) uchwaliła, że **nauka** dzieci ma być **obowiązkowa.**

—

* Do *Mosk. Wiad.* piszą, że w Anapie, Noworosyjsku i Tuapse mają być zbudowane **przystanie żelazne.** Wzdłuż całego brzegu wschodniego morza Czarnego postanowiono urządzić latarnie morskie. Latarnie takie wzniesione zostaną między innemi w Tuapse i Noworosyjsku.

—

* Podług *Odeskiego Wiestnika,* **herbatnia ruchoma w Odesie,** sprzedająca za 2 kop. dwie spore filiżanki herbaty, o ile wznosić można z liczby gromadzących się w niej konsumentów, robi niezłe interesa. Ten nowy rodzaj handlu przyczynił się do obniżenia ceny herbaty w niektórych traktjerniach i kawiarniach tamecznych.

—

* Taż gazeta donosi, że znaczniejsze firmy handlowe w Odesie projektują zbudowanie kolei żelaznej, mającej połączyć Peresyp z koleją konną, dla przewozu pszenicy i innego zboża z magazynów peresypskich i dla ładowania takowego wprost na okręta.

—

* *Kijewlanin* opowiada o dość **rzadkim wypadku z kontrabandą,** zasługującym na uwagę pod względem zarówno krwawego starcia pomiędzy przemytnikami a strażą celną, jak i dalszych następstw. Działo się to w miasteczku Gorodku, w gubernji podolskiej, koło granicy austrjackiej. W miejscowości tej uorganizowane było oddawna przemytnictwo w znacznych rozmiarach, głównemi zaś w tej sprawie sprężynami byli żydzi. Miasteczko Gorodek było zawsze jednem z głównych gniazd kontrabandy i cała niemal jego ludność żyła z tego rzemiosła. Wiadomo to wszystkim bardzo dobrze, lecz mieszkańcy miejscowi obawiali się zawsze pomagać w ściganiu przemytników, lękali się bowiem ich zemsty, w kształcie nie tylko gwałtów i podpalań, lecz także denuncjacij, grożących każdemu możnością stawienia przed sądem i doznawania całego ciężaru długiej procedury sądowej podług starej organizacji. Wypadek, o którym tu mowa, był następujący: Straż celna pod kierunkiem oficera, dopędziła—nie na granicy, lecz w samem miasteczku—fury z kontrabandą, dla obrony których zgromadziło się mnóstwo żydów, uzbrojonych w co który z nich zdołał uchwycić. Jakkolwiek straż była także uzbrojona w rewolwery i pałasze, lecz siły były nierówne i straż porażona zmuszona była cofnąć się, pozostawiwszy kontrabandę w rękach przemytników. Lecz wkrótce potem przyszła w pomoc siła zbrojna. Jeden żyd został zabity, wielu zaś z nich odniosło rany. Wszczęta została ogromna sprawa, która zakończyła się w miejscowej izbie sądu kryminalnego i cywilnego skazaniem głównego herszta na ciężkie roboty i 40 innych żydów na osiedlenie w Syberji; pod wpływem strachu, wielu mieszkańców miasteczka przesiedliło się do Austrji; samo zaś miasteczko zostało częścią zburzone, rozkwaterowano w niem dwie kompanje wojska i skazano ludność na karę pieniężną w wysokości 5,600 rs.

—

* **W gubernji woroneżskiej,** włościanie dwóch wsi powiatu pawłowskiego uchwalili nie pozwalać na trzymanie w tych wsiach zakładów do sprzedaży mocnych trunków.

—

* Podług tegoż korespondenta, w mieście Hadiaczu pozbyto się całkiem **żydów-szynkarzy.** Z liczby 42 szynków, które znajdowały się w tem mieście, pozostało na teraz 4 tylko, lecz i te nie są w ręku żydów. Z wiosek żydzi szynkarze wydalani są również: gminy nie udzielają im pozwolenia na trzymanie szynków.

—

* Z powodu nadzwyczajnej zadymki śnieżnej, która panowała 25 stycznia (6 lutego) i potworzyła **zaspy śnieżne na sążeń głębokości,** wstrzymany został, do czasu uprzątnięcia śniegu, ruch pociągów na następujących drogach żelaznych: znamieńsko-nikołajewskiej, kijowskiej i libawskiej—na sekcji koło Kałkun; na kolei zaś łozowo-sewastopolskiej ruch pociągów jest wielce utrudniony.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

* Jenerał Espivan de la Villeboinay, wódz naczelny 15-go korpusu francuzkiego, którego kwatera główna znajduje się w Marsylji, potępia nieszczęśliwą manję samobójstwa, jaka przytrafia się często, w ostatnich czasach, wśród wojsk stojących załogą w miastach południowych Francji.

„Żołnierz targający się na własne życie—powiada jenerał w swoim rozkazie—daje dowody słabości ducha. Życie jego należy przedewszystkiem do Boga, następnie zaś do ojczyzny”.

Tenże dowódca 15-go korpusu rozkazał, ażeby wojskowych, którzy dopuszczą się samobójstwa, chowano w nocy, bez honorów militarnych.

—

* Dzienniki na nowo podniosły kwestję o postanowieniu jakie miał powziąść ks. Bismarck, co do zrzeczenia się godności kanclerza, albowiem stan zdrowia znakomitego męża nie pozwala mu dźwigać dłużej ciężaru tego urzędowania. Zdaje się, że pogłoski takie są, w każdym razie, przedczesne, z tem wszystkiem jednak w jednej z korespondencji przesłanej z Berlina do *Elberfelder Ztng* uchodzącej za poinformowaną dobrze, znajduje się wiadomość, iż familja księcia kanclerza pragnie gorącą, ażeby zażył spoczynku długiego i potrzebnego, albowiem ogromna praca i wielka odpowiedzialność z niej wypływająca, nie pozwoliłyby mu chyba kosztem zdrowia a nawet zagrożeniem życiu, przedłużać dalej sposobu życia jaki sobie aż dotąd nakazywał.—Z Berlina potwierdzają wieść, jaką zamieścił był *Daily Telegraph*, odnoszącą się do życzenia rządu niemieckiego, chcącego jakoby nalegać w Madrycie o wynagrodzeniu przyrzeczonem z powodu sprawy okrętu *Gustaw*. Eskadra zebrana w Kiel, trzyma się w pogotowiu dla udania się do zatoki Kantabryjskiej w celu rozpoczęcia działań wprost przeciwko karlistom, jeżeli tego okaże się potrzeba.

—

* Korespondent z Rzymu pisze do *Jour. des Débats* pod datą 5 lutego: „Jenerał Garibaldi jest po dawnemu przedmiotem uwagi powszechnej. Wszystkie jego słowa i czynności podawane są przez gazety i komentowane przez nie, i bohater ten ukazuje się obecnie w innem świetle nie czyniącem bynajmniej ujmy jego popularności. Przysięga złożona przez niego, posłuchanie u króla, odmowa co do przyjęcia niektórych trybunów-demagogów, widzenie się z Minghettim i deputowanymi prawicy, unikanie hałaśliwych manifestacji i niejednokrotne oświadczenia na korzyść przestrzegania spokojności powszechnej i nareszcie, jego usposobienie tolerancyjne względem papieża i duchowieństwa,—wszystko to dowodzi wielkiej zmiany w usposobieniu ducha pustelnika z Caprery i każe nawet wątpić o prawdopodobieństwie przypisywanych mu ostrych aluzij i zdań.

„Taka zmiana w sposobie postępowania Garibaldego czyni wielki zaszczyt zdrowemu rozsądkowi znakomitego patrjoty; zadziwił on bardzo swoją postawą konserwatystów, którzy stanowią znaczną większość narodu, i spowodował stanowczy upadek na duchu stronnictwa skrajnego, będącego w mniejszości.

„Garibaldi zamieszkał w willi położonej o milę od rogatek Salara, i zdaje się, że postanowił nie wracać na wyspę Caprerę, której klimat jest dla niego szkodliwy. Rozgości się on tu na długo i uniknie owacij, które sprzykrzyły się mu. Przyjmuje on codziennie senatorów, deputowanych i członków administracji, jak również cudzoziemców bawiących chwilowo w Rzymie. W tych dniach odwiedził go Minghetti, następnego zaś dnia minister Sella.

„Powiada on wszystkim, że przyjechał do Rzymu nie dla polityki. „Czasy jej minęły—dodaje Garibaldi; broniliśmy idei, która całkiem już urzeczywistniła się teraz; stworzyliśmy Włochy, zjednoczone i wolne; teraz pomyśleć wypada o nadaniu im siły wewnętrznej i pomyślności.“ Dalej objaśnia on swoje projekta względem kanalizacji Tybru do samego morza, plany co Campania Romana, którą chciałby on doprowadzić do stanu uprawy.

„Projekt to olbrzymi, którego urzeczywistnienie kosztować będzie kilkaset miljonów, lecz który jest wykonalny. Nikt oprócz Garibaldego, nie mógłby podjąć się jego urzeczywistnienia: taka jest siła wpływu tego wielkiego obywatela na wszyttkich, z kimkolwiek pozostaje w styczności, że udało mu się już skłonić wielu na stronę swego planu, przed innymi zaś samego króla. Opowiadają przy tej sposobności, że ktoś po wysłuchaniu objaśnień szczegółowych co do jego projektu, zaproponował nazwać kanał projektowany, gdy zostanie ukończony, kanałem „Garibaldego.“ Nie—odpowiedział Garibaldi—będzie się on nazywać kanałem „Wiktora-Emanuela.“

„Szczegóły projektu nie są jeszcze znane publiczności, lecz jak słychać, do olbrzymich robót około przekopania kanału ma być wzięta armja włoska; w Rzymie ma być zbudowany port, samo miasto będzie zabezpieczone od wylewów i powietrza zaraźliwego, i nareszcie pola jałowe naokoło Rzymu mają być obrócone na grunta urodzajne.“

—

* Dnia 11 lutego ogłoszony został w Madrycie dekret królewski, powołujący 70,000 popisowych do szeregów armji i wyznaczający 8,000 realów wykupu za każdego popisowego. Jenerał Jovellar wróci wkrótce do armji północnej.—Powiadają, że rząd chce posłać na wyspę Kubę 15,000 posiłków. Bank hiszpański udzielił rządowi pożyczkę w wysokości 100,000,000 realów.

* Do gazety *Liberté* pisze jej korespondent madrycki: „Marszałek Serrano i Sagasta zamierzają wydać manifest, w którym oświadczą w imieniu swego stronnictwa o bezwarunkowem i zupełnem uznaniu rządów Alfonsa XII. Gdy zaś gazeta *Politica* powiedziała, że kierunek spraw może znowu przejść zczasem w ręce marszałka Serrano, to cała prasa powstała jednomyślnie na taką insynuację, dodając, że kraj chce wejść na drogę konstytucyjną.“

* Korespondent hiszpański pisze do gazety *Temps*, z Venta de San-Miguel, pod datą 23 stycznia:

„Przyjechawszy tu galopem (zrobiliśmy 12 kilometrów drogi), odbyliśmy przegląd 40 przeszło tysięcy wojsk: 20 bataljonów 2-go i 17 bataljonów 17-go korpusu, oraz 12 szwadronów i 15 baterij. W Andaluzji panuje pogoda jak w maju. Widok zachwycający: w dolinach, gdzie rosną jedynie tymianek, anyż i mięta, powietrze przesycone jest wonnością. Na wzgórzach, któremi jechaliśmy, ażeby zejść na równinę, widzieliśmy całą dywizję, jak gdyby uszykowaną do boju, z wartami, strażą przednią i rezerwą. Główne siły armji stoją na równinie, gdzie znajduje się jeden tylko dom, mianowicie folwark San-Miguel. Z sąsiednich miast tysiące ciekawych przyjechali dla przyjrzenia się temu wspaniałemu widokowi. Cała publiczność witała z zapałem króla, poczem wszyscy usiedli na trawie.

„Koło folwarku, o kilka kroków od drogi z Tudel do Pampeluny, zastawiono ogromny stół na 140 osób, za stołem zaś rozpięty był piękny namiot, w paski niebieskie i czerwone, podarowany O'Donnell'owi przez Mulej-Abbasa, sułtana marokańskiego.

„Po skończonym przeglądzie, król i wszyscy znajdujący się z nim oficerowie zbliżyli się do stołu. Menu było następujące: 72 kuropatwy, 18 indyków, massa siomgi, całe góry combrów baranich, piramidy likierów, potok wina Bordeaux, rzeka xereru i morze szampana. Wznoszono liczne toasta, wierszem i prozą. Przystępujemy teraz do kawy i likierów. Zapał doszedł do najwyższego stopnia.

„Bataljony zaczynają poruszać się: jedne z nich wracają do Peralty, inne idą ku Tafalli, to jest do tej strasznej Carrascali, gdzie w przyszłym może tygodniu stoczona zostanie bitwa.

„Powiadają, że ministrowie chcą niedopuścić, ażeby król był obecnym tej bitwie. Lecz młody monarcha postanowił brać udział w bitwie, bez względu na przestrogi swoich roztropnych doradców.“

—

* Angielska izba gmin unieważniła w dniu 18 lutego, na propozycję p. Disraeli, wybór p. John Mitchell'a, odrzuciwszy już poprzednio wniosek o odłożeniu tej decyzji, przedstawiony przez przyjaciół interesowanego, następnie zaś i wniosek nowego rzecznika opozycji, mający na celu odesłać do komisji propozycję prezesa gabinetu.

Telegramy z gazet zagranicznych.

* *Paryż, 18 lutego.* Na odbytem dziś zebraniu delegowanych lewego i prawego środka i grupy Lavergne-Wallon, osiągnięte zostało porozumienie w kwestji prawa o senacie. Ponieważ marszałek prezydent zrzekł się mianowania przez niego pewnej części członków senatu, przeto trzy grupy pomienione porozumiały się pomiędzy sobą, że Zgromadzenie Narodowe ma zamianować 75 członków stałych senatu, których urzędowanie ma być nieodwołalne, podczas gdy reszta senatorów, w liczbie 225, mianowicie po dwóch z każdego departamentu, ma być wybrana przez radców departamentalnych, radców okręgowych i przez delegowanych ze strony rad municypalnych. Lewica i lewy kraniec odbędą jutro naradę. W sferach deputowanych panuje ufność co do powszechnego porozumienia, pomimo iż projekt zamianowania przez Zgromadzenie Narodowe senatorów stałych, nieodwołalnych, natrafia dotąd na niejaki opór. Część prawego środka zgadziła się na porozumienie z lewicą, a to jedynie dla tego powodu, że oba wia się bonapartystów.

* *Paryż, 19 lutego.* Rada stanu dała odpowiedź odmówną na żądanie księcia Napoleona, ażeby nazwisko jego przywrócone zostało na liście jenerałów dywizji.—Na dzisiejszem zebraniu lewicy roztrząsany był złożony przez Wallon'a projekt do prawa w przedmiocie składu i atrybucij senatu. P. Grévy, były prezes Zgromadzenia Narodowego, przemawiał przeciw projektowi Wallon'a, jako sprzyjającemu orleanistom, których obawiać się należy bardziej niż bonapartystów; wszyscy atoli pierwszorzędni przewódcy lewicy, mianowicie Gambetta i Juljusz Simon, zalecali projekt Wallon'a dla powodów stosowności, roztropności i polityki. Lewica chce wprawdzie zaproponować zmiany w niektórych punktach projektu Wallon'a, lecz oświadczyła już dziś, że przyjmie projekt do prawa Wallon'a w takim nawet razie, gdyby proponowane przez nią modyfikacje zostały odrzucone. Stanowcze przeto przyjęcie projektu do prawa Wallon'a jest bardzo prawdopodobne, pomimo iż komisja konstytucyjna obstaje dotąd za przyjęciem opracowanego przez nią projektu do prawa. Sprawozdanie złożone będzie w Zgromadzeniu Narodowem prawdopodobnie w poniedziałek, rozprawy zaś mają rozpocząć się we wtorek.

* *Peszt, 19 lutego.* Dziś odbyła się pomiędzy członkami stronnictwa Deaka i lewego środka narada, na którą wydelegowani byli: ze strony pierwszej z tych frakcij— Szlavy, Esengery, Gorove i Szell, ze strony zaś drugiej frakcji— Tisza, Simonyi, Varady i Pechy. Na konferencji tej osiągnięte zostało zupełne porozumienie co do podstawy zjednoczenia w kwestjach banku, traktatu celnego i handlowego, wydziału sprawiedliwości i reformy administracji. Załatwienie kwestji pokrycia deficytu, która nie powinnaby nastręczyć żadnych trudności, ma być pozostawione tym osobom, które powołane będą do utworzenia nowego gabinetu. Rezultat tych narad zakomunikowany został niezwło-

cznie prezesowi ministrów Bitto, który ma przełożyć o tem cesarzowi.—Powiadają, że osoby, które brały udział w dzisiejszej konferencji, przyjęte będą przez cesarza niezwłocznie po przybyciu jego cesarskiej mości do Pesztu.

* *Madryt, 18 lutego.* Posłowie Rosji, Francji, Austrji i Portugalji, doręczyli królowi Alfonsowi swe listy wierzytelne, przyczem wymienione zostały wzajemne zapewnienia przyjaźni.

* *Madryt, 19 kwietnia.* Mianowani zostali posłami: Bedmar w Petersburgu, Rances w Londynie, Coello w Rzymie, Areicolar w Hadze i książę Tetuanu w Wiedniu.

---

* O ceremonjach żałobnych w Chinach, z powodu **śmierci bogdychana**, gazeta londyńska *Weekly Dispatch* podaje szczegóły następujące: „Ponieważ bogdychan chiński zmarł, przeto wszyscy jego poddani zawezwani zostaną do noszenia po nim żałoby, stosownie do swych rang. Natychmiast po wydaniu proklamacji gubernatora prowincji, podlegli mu mandarynowie nietylko przywdziewają żałobę, lecz malują także ozdoby na ścianach domów swoich kolorem żałobnym i przybierają swe lektyki w sukna żałobne. Ludzie z niskiej klasy powinni sobie ogolić głowy i spełnić kilka obrzędów wprost dla nich przepisanych. Po drugiej proklamacji gubernatora, mandarynowie i miejscowa szlachta zbierają się w oznaczone dni w oddzielnej świątyni, dla wynurzenia swego smutku z powodu śmierci monarchy, którego większa część nigdy nawet nie widziała. Oto przepis, podług którego odbywa się ten obrząd: po zebraniu się mandarynów, niższej szlachty i innych osób, mających prawo uczestniczenia w ceremonji, wewnątrz świątyni, każdy, stosownie do rangi, spokojnie i zwolna zajmuje, na przygotowanej wcześnie estradzie, wskazane sobie miejsce. Potem zjawia się mistrz obrzędów. Kiedy już wszystko jest w porządku, wykrzykuje on, pośród największego milczenia, tonem rozkazującym: „zegnijcie kolana." Wtedy natychmiast wszyscy, a nawet najznakomitsi i najpotężniejsi, jednocześnie padają na kolana. Dalej idzie rozkaz: „uderzcie raz jeden głową o podłogę!" a cała kompanja wykonywa to. Obecni tłuką głowami w podłogę kilka razy, a po trzeciem przyklęknięciu i czołobiciu, mistrz obrzędów, wtedy kiedy wszyscy leżą na ręku i na klęczkach, wykrzykuje: „Zacznijcie wasze narzekania". Wtedy wszyscy ci dorośli i obdarzeni rozumem ludzie zaczynają wyć i płakać na wpół przytłumionym głosem. Po minucie rozkazują im „zaprzestać płakać" „wstać" i „opuścić swe miejsca", co wykonywają nader chętnie. Tak się kończy ceremonja trzech przyklęknięć i dziewięciu czołobitności. Najzabawniejszem ze wszystkiego jest to, że dopóki z Pekinu nie nadejdzie urzędowa wiadomość o zgonie bogdychana, nikt nie ma obowiązku smucić się z tego powodu. Wiadomość zwykle przywozi jakikowiek parostatek na długo przed depeszą otrzymywaną przez gubernatora; lecz chociaż wszyscy wiedzą o śmierci bogdychana, każdy po mistrzowsku tai swe uczucia, i spaceruje po ulicach, jakby nic nigdy nie bywało. Dopiero po otrzymaniu wiadomości urzędowej cały naród nagle pogrąża się w żałobie."

---

* W tych dniach ogłosił największy dom handlowy berliński, zajmujący się wyłącznie handlem produktów rolniczych, S. i M. Simon, sprawozdanie z ubiegłego roku, z którego wyjmujemy następujący ustęp:

„Bardzo wielki wpływ na niemiecki **handel zboża** wywierał **wywóz z Rosji**, na którego zbyt od lat kilku Niemcy są skazane. Trudno znaleźć odpowiednią miarę dla siły eksportu tego kraju, bo nie mamy danych z dawniejszych lat. Wielkie, świeżo zbudowane koleje żelazne, które środkową Rosję czynią przystępną, wywarły głęboki wpływ na stosunki kultury i utworzyły zupełnie nowe położenie, z którem się cały kraj dopiero oswoić musi. Już obecnie rolnik ruski większą uwagę zwraca na uprawę i chętnie przyznajemy, że się jakość żyta w ostatnich latach znacznie poprawiła. Ziarno jest większe, niż dawniej i ma piękniejszy kolor. Po obfitym zbiorze, Rosja na początku roku była skłonną do sprzedaży, i wywieziono znaczne ilości zboża koleją do Niemiec, Austrji i Węgier. Materjał kolejowy nie wystarczał nawet do przewożenia niezmiernych ilości, skutkiem czego powstały znaczne straty połączone z niepunktualną odstawą. Rychłe rozpoczęcie żeglugi zakończyło tę klęskę. Naładowanie okrętów i szkut poszło prędko, i doszło, jak następujące liczby pokazują, do kolosalnych rozmiarów. W samym Kronsztadzie przez rok 1874 aż do zakończenia żeglugi naładowano:

	pszenicy		żyta		owsa.	
	Czetw. =	Wensp.	Czetw. =	Wensp.	Czetw. =	Wensp.
	264,151	40,353	2,985,420	456,068	2,014,560	307,754
w r. 1873	992,711	151,652	2,745,454	419,409	1,447,069	221,062
„ „ 1872	835,965	127,706	1,005,724	153,639	557,577	85,178
„ „ 1871	1,432,807	218,833	781,519	119,389	1,343,074	205,175
„ „ 1870	623,098	95,188	523,098	79,911	1,505,817	230,036

Plon żyta w przeszłym roku prawie we wszystkich gubernjach był dobry, kiedy natomiast plon owsa nie zadowalniał. Żyta zatem w bieżącym roku znacznego wywozu spodziewać się można, chociaż z wielu stron twierdzą, że stare zapasy w kraju są wyczerpane. Sprzedający pod koniec roku wstrzymali się, i jeszcze nie były zawarte umowy z kupcami Niemiec. Natomiast wysłał Odessa bardzo znaczne ilości zboża do południowej Francji i Anglji i posiada jeszcze wielkie zapasy." *(Gaz. Handl.)*

---

* Do gazety *Journal des Débats* piszą z Wirginja-City (w Nevada): Od czasu odkrycia kopalń złotodajnych w Kalifornji, na giełdzie S. Francisco nie było wzburzenia podobnego teraźniejszemu, które rozszerzyło się także i we wszystkich stanach sąsiednich. Wielka żyła srebrna, która się stała słynną pod nazwą „Comstock", z powodu ogromnej ilości dobywanego z niej srebra, zawiera jeszcze, jak się okazuje, na głębokości prawie 2,000 stóp, w trzech kopalniach, położonych w samym jej środku, taką **minę srebra**, że obecnie trudno nawet określić w przybliżeniu, ile miljonów dolarów przedstawia w sobie. Świetna przyszłość tych kopalń widocznie stwierdzaną jest przez to, że akcje kompanij, które je eksploatują, w kilka tygodni podniosły się do cyfry bajecznej. Trzy kopalnie, leżące obok siebie i zawierające w sobie oddzielne części wspomnionej ogromnej ilości srebra, nazywają się: „*Consolidatet Virginia*" „*Kalifornja*" i „*Ofir*". Akcje pierwszej kopalni sprzedawane były przed kilku miesiącami z trudnością na giełdzie w San-Fracisco, po 50 dollarów, t. j. po 250 franków. W niespełna sześć tygodni doszły do 750 dolarów, czyli do 3,750 fr. a spekulanci rozrywają je po tej cenie, tak iż podwyżka wynosi przez ten czas po 3,500 franków na akcję. Jednocześnie akcje kopalń „Kalifornja" doszły z 40 do 720 dolarów, t. j. podniosły się o 3,400 fr. na akcji. Akcje kopalni „Ofir", które przed kilku tygodniami łatwo mogły być kupione po 20 dolarów, kosztują teraz 360 dolarów, t. j. podniosły się o 1,700 fr.

Ze względu na te cyfry niezwykłe, nic dziwnego, iż ludność Kalifornji znajduje się w stanie entuzjazmu, który się zakomunikował i stanom sąsiednim. Gorączka spekulacyjna doszła do takich rozmiarów, iż można się obawiać, że jakakolwiekby była ważność nowych odkryć, rynek pieniężny w San-Francisco może wkrótce doznać strasznej reakcji. Liczba zaimprowizowanych w ciągu kilku tygodni miljonerow, którzy pragną realizować swe akcje z znacznym zyskiem, zmniejszy się bardzo natychmiast po nastaniu tej nieuchronnej reakcji.

Podług obrachunku, uczynionego przez biegłych, a opartego na kawałkach rudy, wydobytych wrozmaitych miejscach galerji podziemnych, we wszystkich trzech kierunkach żyły srebrnej, wartość całego odkrytego dotychczas metalu powinna dochodzić do 400 miljonów dolarów czyli 2 miljardy franków. Sądzą, iż w większej głębokości tej znakomitej żyły muszą się znajdowae jeszcze ogromniejsze bogactwa.

Uskutecznione teraz odkrycia, wywarły taki wpływ na eksploatację innych kopalń srebra w Nevada, że podług wszelkiego prawdopodobieństwa, liczba wydobywanego metalu drogocennego wogóle się zwiększy, co nieuchronnie wpłynie na wartość nominalną srebra na rynkach europejskich.

---

* Rząd księstwa Saxen-Koburg-Gotha pozwolił na **palenie trupów**. Skutkiem tego Towarzystwo, które się utworzyło w Gotha, zawezwało administrację miejską, aby opracowała ustawę o paleniu trupów, a administracja zgodziła się na spełnienie tego żądania.

---

* Biuro statystyczne w Berlinie, podaje ciekawą wiadomość **o ilości lokomotyw na całym świecie**. I tak: Stany Zjednoczone Ameryki posiadają 14,233 lokomotyw, Anglja 10,933, Niemcy 5,927, Francja 4,933, Austrja i Węgry 2,875, Rosja, 2,684, Indje Wschodnie 1,323, Włochy 1,172 i t. d.

---

* Więcej niż jakikolwiek bądź wypadek polityczny, zajmuje teraz uwagę publiczności londyńskiej wiadomość o tem, że pewien oficer angielski, należący do najwyższej arystokracyi krajowej, schwytany został na gorącym uczynku **oszustwa w grze w karty**. Stało się to w klubie angielskim w Monaco. Oficer ów nazywa się Walter Harbord, jest bratem lorda Suffield, i majorem w 7 pułku huzarów, a zatem liczy się do towarzyszy pułkowych księcia Connaught. Przygoda jego narobiła także wiele hałasu we Francji i we Włoszech. Harbord podał się już do dymisji, żądając tylko aby mu zwrócono pieniądze, które zapłacił za stopień, na co odpowiedziano mu, że może ją otrzymać, lecz bez żadnego wynagrodzenia. Jeśli nie zgodzi się na to niezwłocznie, w takim razie zostanie wydalony ze służby. Postępek jego oburzył całą rodzinę, a Lord Suffield, niechcąc mieć odtąd wcale stosunków z bratem, ofiarował mu niewielką pensyjkę pod warunkiem, aby opuścił Anglję.

---

* Korespondent pewnej gazety wychodzącej na wyspie Ceylon pisze, iż w plantacjach leżących nad cieśniną Malakka, **małpy** większych gatunków **używane są do zrywania orzechów kokosowych**. Tak samo jak kulisów (robotników chińskich), właściciele transportują te małpy w wielkich gromadach z Atczynu i wynajmują je plantatorom. Każdego takiego małpiego robotnika przywiązują do liny i każą mu się wdrapać na drzewo, gdzie tak długo gryzie ogonek orzecha dopóki ten nie spadnie. Spadnięcie zaś każdego orzecha wywołuje wielką radość małpy, okazywaną przez uśmiech i podskoki.

---

* Podług doniesienia gazety *Pall-Mall*, **Tesalja** została nareszcie **oswobodzoną od rozbójników:** dwaj główni bandyci, oddawna pustoszący okolice, w tych dniach sami się poddali władzy. Działo się to w Armiro. Mehmed-Ali-pasza, z powodu słabości, nie mógł ich przyjąć osobiście i posłał za siebie Sab-Eddin-beja, lecz hersztowie Spanos i Wełuła niechcieli oddać oręża nikomu, oprócz jenerała, skutkiem czego zostali przywiezieni 29-go stycznia do Larissy, gdzie ich oczekiwał pasza. Tu dopełnione były należyte formalności i sprawa szczęśliwie zakończona. Obaj hersztowie pomieszczeni zostali w oddzielnych przygotowanych dla nich komnatach, gdyż Spanos postawił uprzednio za pierwszy warunek poddania się—zamknięcie nie w ogólnem więzieniu. Rysy ich charakterystyczne i właściwości są zupełnie odmienne, równie jak niepodobne i ich twarze: Spanos, jest to człowiek lat pięćdziesiąt wieku mający, jasny blondyn, rozbijał, jak powiadają, jeszcze znośnie. W wielu razach oszczędzał on życie tych, którzy popadali w jego niewolę i oddawał swój udział z sumy wykupnej towarzyszom. Podług zwyczaju rozbójników, jeniec skazywany jest na śmierć, jeśli za niego nie otrzymano wykupu. Spanos zostanie skazany, prawdopodobnie na roczne więzienie i nadzór policyjny w ciągu dwóch lat. Wełuła—jest to rozbójnik innego rodzaju. Młody, nader przystojny, z wykwintnemi manjerami, słynie jako srogi zwierz. Opowiadania o jego czynach, wywołują, podług słów owego korespondenta, wstręt i grozę.

Redaktor, **M. Berg.**

PRZEWODNIK WARSZAWSKI.

Dyrekcja Dróg Żelaznych Warszawsko-Wiedeńskiej i Warszawsko-Bydgoskiej.

Od dnia 17 lutego (1 marca) r. b. opłata frachtowa od wapna, prowadzonego z przystanku Rudniki i węgli na przystanek ten wysyłanych, obliczaną i pobieraną będzie według oddzielnej taryfy, dla przystanku Rudniki ułożonej.

Dodatkowych tych taryf nabyć można w kasach ekspedycyjnych, po kopiejce za sztukę.

Warszawa d. 4 (16) lutego 1875 r. 890.

Warszawa dnia 10 (22) lutego.

Spostrzeżenia meteorologiczne dostrzeżone przez obserwatorjum warszawskie.

Dnia 8 (20) Lutego 1875 roku.

	Ciśnienie powietrza sprowadzone do 0°	Temper. pow. podług Celsjusza.	Wilgoć %	Kierunek wiatru.
g. 7	763.1	— 15.2	95	wschodni.
1	762 1	— 5 2	100	wschodni.
9	760,2	— 8 9	97	wschodni.
Dnia 9 (21) Lutego 1875 roku.				
g. 7	757.2	— 11.4	100	pół.-zachodni.
1	756.2	— 6.5	97	zachodni.
9	757.3	— 5.4	96	północny.

Widowiska.

REPERTUAR TEATRÓW WARSZAWSKICH. — We środę,—*w teatrze wielkim:* dramat **Otello;** w czwartek, — opera komiczna **Córka Pani Angôt** (1-y raz), — *w teatrze rozmaitości:* komedja **Nietoperze;** w piątek, — *w teatrze wielkim:* opera **L'Ebrea (Żydówka),** przez artystów włoskich, abonament zawieszony,—*w teatrze rozmaitości:* komedja **Krytycy;** w sobotę,—*w teatrze wielkim:* opera **La forza del destino (Moc przeznaczenia),** przez artystów włoskich; abonament zawieszony, — *w teatrze rozmaitości:* komedje: **Za i przeciw, Kosa i kamień** (1-y raz) i **Odludki i poeta;** w niedzielę, — *w teatrze wielkim:* opera komiczna **Córka Pani Angôt,** *w teatrze rozmaitości:* komedje: **Kosa i kamień** i **Damy i Huzary.**

WIELKI TEATR. — *Dziś,* w poniedziałek, opera w 4-ch aktach **La forza del destino (Moc przeznaczenia),** przez artystów włoskich; abonament zawieszony. — Początek o godzinie 7-ej. — *Jutro,* we wtorek, opera **Gli Ugonotti (Hugonoci),** abonament zawieszony.— *Wczoraj,* było osób 814.

TEATR ROZMAITOŚCI. — *Dziś,* w poniedziałek, komedja w 1-m akcie **Doktór Robin,** obrazek dramatyczny w 1-m akcie **Hans Jurga** i komedja w 1 akcie **Consilium facultatis.** — Początek o godzinie 7 i pół.— *Jutro,* we wtorek, komedja **Nietoperze.** — *Wczoraj,* było osób 790.

GABINET ZOOLOGICZNY (w gmachu uniwersytetu warszawskiego).—Otwarty **w niedziele** bezpłatnie.

WYSTAWA TOWARZYSTWA ZACHĘTY SZTUK PIĘKNYCH.— Otwarta *codziennie,* od godziny 11-ej rano do godziny 5-ej po południu, w gmachu obok kościoła św. Anny. —Wejście od osoby w dnie powszednie kop. 15; — w niedziele zaś i święta kop. 5.

WIELKIE MUZEUM GASSNERA (przy ulicy Nowy Świat Nr. 49), — **Otwarte codziennie** od godziny 9-ej z rana do godziny 9-ej wieczorem.—Cena wejścia kop. 40.— Dzieci do lat 12-u płacą połowę.

W DOMU pod Nr. 60 na Krakowskiem-Przedmieściu, gdzie Wystawa Towarzystwa Zachęty Sztuk pięknych,—od dnia 30 stycznia (11 lutego) do dnia 16 (28) lutego 1875 r.,— *codziennie,* co godzina, od godziny 3 po południu do 9 wieczorem, dawane będą **Przedstawienia** z nadzwyczajnie tresowanemi **Psami:** *Diana, Sznapsl* i *Frieda.*—Cena miejsc: 1-e miejsce kop. 40; 2-gie miejsce kop. 20. — Dzieci na pierwsze miejsce płacą połowę.

BIURO INFORMACYJNE

o nędzy wyjątkowej sprawdzonej przez Siostry Miłosierdzia, poleca miłosierdziu publiczności Warszawskiej.

ulica Erywańska № 8 nowy.

№ domu	Ulica	Nazwisko lub initiale	UWAGI
35	Nowolipki	Bęchard Petronella.	Zromatyzmowana, mąż kaleka, dzieci drobnych troje.
62	Nowolipie	Kwiatkowski Aleksander.	Głuchoniemy, dzieci dr. 5-ro.
103	Nowa Praga	Staniszewska Teofila.	Mąż zmarł obecnie, dzieci dr. pięcioro.
201	Aleksandrja	Wojciechowska Anna.	Mąż nieobecny, dzieci drob. troje, matka stara.
277C	Praga Sprzeczna.	Pietrzykowska Marja.	Wdowa, w szpitalu, dzieci dr. pięcioro, bez opieki.
66	Praga Kościelna.	Olęcka Marja.	Mąż konwulsyjny, dzieci drobnych czworo.
13	Wielka	Wanda Fran.....	Wdowa, dzieci drobnych sześcioro.
14	Złota	Bielecka Franciszka.	Wdowa, chora, dzieci drobn. czworo.
6	Wola	Nawrocki Józef.	Od roku, nieuleczalnie chory.
26	Elektoralna	Rzeszowska Melania.	Słaba, mąż zawiany, dzieci drobnych dwoje.
15	Twarda	Dygas Marja.	Wdowa, dzieci drob. troje.
7	Miodowa	Lobert Antonina	Mąż zmarł obecnie, dzieci drobnych czworo.
19	Miła	Sura Hildelsztain.	Wdowa, dzieci drob. czworo.
15	Pokorna	Dworzycka Mar.	Zawiana na rękę i nogę.
428	PragaSzeroka	Podburzyńska Jadwiga.	Zawiana na rękę i nogę.
9	Dunaj Szeroki	Pietrzyńska Marja.	Wdowa, dzieci drobn. troje.

POCIĄGI NA DROGACH ŻELAZNYCH.

Warszawsko-Petersburgska.

Wychodzą (z Pragi).

Pociąg pospieszny o godzinie 10 minut 8 wieczór.

Pociąg pasażerski o godz. 8 min. 43 rano.

Przychodzą (na Pragę) o godz. 8 min. 23 wieczorem i o godz. 5 min. 5 rano.

Warszawsko-Wiedeńska.

Wychodzą z Warszawy:

Pociąg pośpieszny (klasa 1 i 2) o godz. 7 min. 20 rano.

Pociąg osobowy (4-ry klasy) o godz. 11 min. 8 rano.

Pociąg osobowo-miejscowy (4-ry klasy) o godz. 6 min. 10 po południu (dochodzi tylko do Petrokowa).

Do Łodzi wyjeżdża się z Warszawy pociągami: pośpiesznym o godzinie 7 min. 20 z rana i osobowym o godz. 11 min. 8 z rana.

Przychodzą do Warszawy:

Pośpieszny o godz. 8 min. 22 wieczorem.

Osobowy o godz. 5 min. 30 po południu.

Miejscowy (z Petrokowa) o godz. 8 min. 10 z rana.

Warszawsko-Bydgoska.

Wychodzą z Warszawy:

Pociąg kurjerski (klasa 1 i 2) o godz. 3 min. 8 po południu.

Pociąg osobowy (4-ry klasy) o godz. 6 min. 40 rano.

Pociąg osobowo-miejscowy (4-ry klasy) o godz. 6 min. 10 po południu (tylko do Kutna).

Przychodzą do Warszawy:

Kurjerski o godz. 2 min. 15 po południu.

Osobowy o godz. 9 min. 48 wieczorem.

Miejscowy o godz. 10 min. 10 z rana.

Warszawsko-Terespolska.

Wychodzą (z Pragi):

Pociąg kurjerski (klasa 1 i 2) o godz. 10 min. 44 wieczorem.

Pociąg towarowo-osobowy (2 i 3 klasa) o godz. 8 min. 56 z rana.

Pociąg pocztowy, 3 klasy, o godz. 3 min. 38 po południu.

Przychodzą (na Pragę): o godz. 5 min. 48 z rana; o godz. 8 min. 35 wieczorem; i o godz. 1 min. 38 z rana.

Przyjmowanie chorych.

Profesorowie Warszawskiego Uniwersytetu, w prowadzonych przez siebie klinikach, udzielają chorym przychodnim pomocy lekarskiej bezpłatnie, w następujące dnie i godziny:

W chorobach chirurgicznych, codziennie od godziny 12 do 1, w szpitalu Ś-go Ducha.	Profesor *Girsztowt.*
W chorobach chirurgicznych, we środy i piątki od godziny 9 do 11, w szpitalu Dzieciątka Jezus.	Profesor *Kosiński.*
W chorobach wewnętrznych, codziennie od godziny 11 do 12, w szpitalu Świętego Ducha.	Profesor *Lambl.*
W chorobach wewnętrznych, we środy i piątki od godziny 12 do 1, w szpitalu Dzieciątka Jezus.	Profesor *Andrejew.*
W chorobach wenerycznych i skórnych nie wenerycznej natury, wpiątki od godziny 11 do 12, oraz w cierpieniach gardła wenerycznej i nie wenerycznej natury, we wtorki od 11 do 12, w szpitalu Ś-go Łazarza.	Profesor *Trautvetter.*
W chorobach ocznych, w niedzielę, poniedziałki, wtorki, czwartki i soboty od godziny 1 do 2, oraz w środy i piątki, od godziny 12 do 1, w szpitalu Ś-go Ducha.	Docent *Wolfring.*

---

* W dniu 9 (21) bież. mies. i r., chorych w 8-miu cywilnych szpitalach: przybyło 41, wyzdrowiało 38, umarło 9, pozostało 1726 (mężczyzn 816, kobiet 910), z nich w szpitalu starozakonnych mężczyzn 141, kobiet 153.

Przyjechali:—Jenerał-adjutant *Kostanda,* z Radomia; jenerał-lejtnant *Manderstern,* z Częstochowy; jenerał-majorzy: *Filimonow,* z Pułtuska i *Stahl,* z St. Petersburga; rzeczywiści radcy stanu: *Wentzel,* z Wilna, *Korbut* i baron *Rosen,* z St. Petersburga;—szambelan hr. *Tyszkiewicz,* z Berlina.

Wyjechał: — Jenerał-major *Schulman,* do Częstochowy.

KURS GIEŁDY WARSZAWSKIEJ

dnia 8 (20) Lutego 1875 roku.

Weksle.			Żądano Rs.	Żądano k.	Płacono R.	Płacono k.
Berlin	100 Tal.	2 m	105	90	105	60
„	„ „	8 d.	105	75	105	45
Gdańsk	„ „	2 m	—	—	—	—
Hamburg	300 B. Mk.	2 m.	—	—	—	—
Londyn	1 Ft. Szter.	3 m.	7	18½	7	16½
„		kr. ter.	7	19½	7	17½
Paryż	300 Frank.	10 d.	86	47½	86	17½
„		„	86	55	—	—
Wiedeń	150 Zł. W. A.	2 m	96	30	—	—
„	à vista		96	90	—	—
Petersburg	100 Rsr.	3 m	98	75	98	50
„	„ „	3 d.	—	—	—	—
Moskwa	„ „	1 m.	—	—	—	—
Akcje i Obligacje Kolei Żelaznych.						
Akcje Głównego Towarzystwa Rosyjskiego dróg żelaznych rsr. 125			—	—	154	—
Obligacje Głów. Tow. Ros. dróg żelaznych po franków 2,000 za rs. 100			—	—	104	50
Akcje drogi żelaznej Warsz.-Wied. za sztukę			92	50	91	50
Obligacje drogi żelaz. Warsz.-Wied. po 500 fr.			—	—	[illegible]	—
Obligacje drogi żelaz. Warsz.-Wied. po 100 talarów za sztukę			—	—	—	—
Akcje drogi żelaznej Warsz.-Bydg. za rs. 100			72	50	71	50
Akcje „ „ po 500 rs.			77	—	76	—
Akcje drogi żelaznej Warsz.-Teresp. za rs. 100			—	—	115	75
Obligacje drogi żelaz. Warsz.-Terespolskiej			—	—	110	—
Akcje drogi żelaznej fabr. Łodzkiej rs. 100			101	—	100	—
Akcje banku handl. w Warszawie po 250 rs.			280	—	—	—
Akcje banku hand. War. IV Em. z wpłatą rs. 100			278	—	—	—
Akcje banku dyskontowego w Warszawie za sztukę rs. 250			230	—	226	50
Akcje banku handlowego w Łodzi po 250 rs.			230	—	—	—
Akcje Warsz. Towarz. Ubezp. od ognia za sztukę z wpłatą rsr. 125			123	—	—	—
Akcje Towarz. Łazienek i Łaźni rs. 100			—	—	42	
Akcje Warsz. Towar. fabryk cukru za rs. 500			—	—	620	—
Akcje Tow. fab. cukru i rafin. Leonów rs. 250			—	—	—	—
„ „ „ Józefów rs. 250			—	—	325	—
Akcje Dobrzelińskiego Tow. fab. cukru rs. 500			—	—	—	—
Akcje Tow. przem. zakł. mech. i górn. Lilpop, Rau i Löwenstein w Warsz. za rs. 1000			—	—	—	—
Papiery Publiczne (bez wartości kuponów).						
Listy Zastawne III Okr. S. I. za rs. 100 d. szt.			95	20	94	90
„ „ „ małe sztu.			94	70	94	40
Listy Zastawne III Okr. S. II. za rs. 100 d. szt.			95	40	95	10
„ „ „ małe sztu. [1]).			—	—	—	—
Listy Zastawne nowe z r. 1869 za rs. 100 d. szt. [2])			91	25	90	95
„ „ „ małe sztu.			—	—	—	—
5% Listy Zastawne miasta Warszawy [3])			88	45	88	15
„ „ „ II Serja			87	45	87	15
5% Listy Zastawne miasta Łodzi [4])			78	50	—	—
Listy likwidacyjne za rs. 100 [5])			79	80	79	50
5 pożyczka rosyjska Stiglitza z 1854 za rs. 100			—	—	—	—
Bilety Banku Ces. Ros. z r. 1860 za rs. 100			98	25	97	25
„ „ „ 1861 „			98	25	97	25
„ „ „ 1869 „			98	—	97	—
Metaliki Lutowe za rs. 100			101	—	100	—
„ Sierpniowe za rs. 100			—	—	—	—
Rosyjska pożyczka prem. z 1864 rs. 100			193	—	—	—
„ „ „ ditto ostęplowana			—	—	—	—
„ „ „ 1866 rs. 100			193	—	—	—
„ „ „ ditto ostęplowana			—	—	—	—
5% Listy Zastawne Rosyjskie			103	50	103	—

[1]) Wartość kuponu bieżącego od Listów Zastawnych rs. — k. 64 4/9.
[2]) Wartość kuponu od Listów Zastawnych nowych rs. — k. 80 8/9.
[3]) Wartość kuponu Listu Zastawnego m. Warszawy rs. 1 k. 93 1/3.
[4]) Wartość kuponu Listu Zastawnego m. Łodzi rs. 1 k. 52 1/2.
[5]) Wartość kuponu od Listów Likidacyjnych rs. — k. 87 1/2.

OGŁOSZENIA RZĄDOWE — КАЗЕННЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

UWIADOMIENIA I PRZYWILEJE
ЗАЯВЛЕНІЯ И ПРИВИЛЕГІИ

N. D. 870. Dyrekcja Szczegółowa Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Płocku.

Zawiadamia Członków Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, iż na dobra niżej wymienione, zażądane zostały pożyczki Towarzystwa obciążyć mające pierwszą onych hypotekę, do wysokości sum, poniżej przy każdych dobrach zamieszczonych, a mianowicie:

1. Dobra Młyńsk, w powiecie Rypińskim, zamierzone obciążenie pożyczką Towarzystwa wynosi rsr. 2,800.
2. Dobra Kobrzeniec A, B, D, w powiecie Rypińskim, zamierzone obciążenie pożyczką Towarzystwa wynosi rs. 3,350.
3. Dobra Pruszczyno, w powiecie Płockim, zamierzone obciążenie pożyczką Towarzystwa wynosi rs. 13,600.
4. Dobra Folwark Wójtostwo Lipno vel Borek, w powiecie Lipnowskim, zamierzone obciążenie pożyczką Towarzystwa wynosi rs. 3,200.
5. Dobra Niestumie, w powiecie Ciechanowskim, zamierzone obciążenie pożyczką Towarzystwa wynosi rs. 8,600.
6. Dobra Baraniec Łaguny lit. A, C, w powiecie Przasnyskim, zamierzone obciążenie pożyczką Towarzystwa wynosi rs. 1,500.

Zarzuty jakie przeciw obciążeniu w powyższej wysokości dóbr tu wymienionych czynione przez Stowarzyszonych być mogą, roztrząsane będą jeżeli nadesłane zostaną do Dyrekcji Głównej w przeciągu tygodni 5, lub do Dyrekcji Szczegółowej w ciągu tygodni 4-ch, licząc od daty niniejszego ogłoszenia.

Płock d. 3 (15) Lutego 1875 r.
Prezes, L. Komierowski.
za Pisarza, Hryniewicz.

N. D. 871. Dyrekcja Szczegółowa Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Płocku.

Dyrekcja Szczegółowa Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego okręgu Płockiego zawiadamia Członków Towarzystwa Kredytowego, iż pożyczka Serji I-ej z r. 1869 obciążająca niepodzielnie:

Dobra Giednia w powiecie Mławskim, w sumie rs. 5,200.

W przyszłości obciążać będzie następujące realności (w wysokości poniżej wyszczególnionej:

a) Dobra Giednia w powiecie Mławskim, w sumie rs. 1,650.
b) Dobra Michałowo w powiecie Mławskim, wsumie rs 500.
c) Dobra Poręba w powiecie Mławskim, w sumie rs. 1,150.
d) Dobra Raowo w powiecie Mławskim, w sumie rs. 1,150.
e) Dobra Sosnówka w powiecie Mławskim w sumie rs. 650.

Ogółem rs 5,100.

Reszta zaś pożyczki w kwocie rs. 100 przez właściciela spłacona zostanie.

Zarzuty jakieby przeciwko ogłoszeniu w powyższej cyfrze, uczynione przez Stowarzyszonych być by mogły, roztrząsane będą, jeżeli nadesłane zostaną do Dyrekcji Szczegółowej w przeciągu tygodni 4-ch, a do Dyrekcji Głównej w przeciągu tygodni ,5-ciu, od daty niniejszego ogłoszenia.

Płock d. 4 (16) Lutego 1875 r.
Prezes, L. Komierowski,
za Pisarza, Hryniewicz.

OTWARCIE SPADKOWE.
ОТКРЫТІЕ НАСЛѢДСТВЪ.

N. D. 879. *Pisarz Sądu Pokoju w Ostrołęce.*

Po śmierci Józefy Szabłowskiej, Józefa Szabłowskiego żony, współwłaścicielki nieruchomości na wsi Nowawieś-Kujawy, powiecie Ostrołęckim, gubernji Łomżyńskiej położonej, otworzył się spadek, do uregulowania którego, termin na dzień 19 (31) Sierpnia 1875 r. wyznaczam pod prekluzją na niestawających interesantów.

Ostrołęka d. 3 (15) Lutego 1875 r.
Stępowski.

REGULACJE HYPOTECZNE
УСТРОЙСТВО ИПОТЕКЪ.

N. D. 880. *Trybunał Cywilny w Suwałkach. Wydział Hypoteczny.*

Zawiadamia interesowanych, że do uregulowania hypoteki osady włościańskiej we wsi Sarmaczuny, w gminie Pojeziory, powiecie Wołkowyszskim, gubernji Suwałkskiej, obejmującej morgów 62 prętów 271, i zapisanej w tabeli nadawczej pod Nr. 3, oraz dokupionych do niej morgów 30 z osady pod Nr. 2, w tejże tabeli zamieszczonej, a mianowicie: siedmiu morgów łąk i bagien zwanych Baraginie, znajdujących się osobno od powyższej osady i graniczących z osadami Macieja Stołgajtysa, Michała Samolisa, Józefa Matulisa, oraz z osadą Franciszka Januszajtysa i 23 morgów gruntu graniczących z osadami Jana Strozdowskiego, Sylwestra Matulisa, Józefa Matulisa, Józefa Landyńskiego i Bartłomieja Pietrukajtysa, oraz jednym bokiem dotykających gościńca ze wsi Sarmaczuny do Wołkowyszek wiodącego, a drugim kolonji Franciszka Januszajtysa, wyznaczony jest termin na d. 12 (24) Maja 1875 r. i Pisarz miejscowej Kancelarji Ziemiańskiej do tej czynności delegowany.

Suwałki d. 27 Stycz. (8 Lutego) 1875 r.
p. o. Prezesa, Radca Stanu Bogowolski.

LICYTACJE. — ТОРГИ.

N. D. 869. Magistrat miasta Warszawy.

Dnia 6 (18) Marca r. b. ogodzinie 12-ej w południe odbędzie się w sali posiedzeń Magistratu, licytacja in minus przez opieczętowane deklaracje, na odbudowanie i oczyszczenie deskami wyłożonego kanału za wałem miejskim w Warszawie położonego na przestrzeni od rogatek Wolskich do końca wału za rogatkami Powązkowskiemi od sumy rs. 3795 k. 36.

Mający przeto zamiar ubiegania się o takowe przedsiębierstwo złożą w czasie i miejscu wyżej oznaczonym opieczętowane deklaracje napisane na papierze stemplowym ceny kop. 70, podług wzoru niżej zamieszczonego, a w tych wyraźnie literami bez skrobania, poprawek i przekreśleń, wypiszą jaki odstępują procent od sumy wykazem kosztów objętej, i do niniejszej licytacji podanej.

Nadto do deklaracji dołączyć należy kwit Kasy Głównej Ekonomicznej miasta Warszawy na złożone w tejże kasie vadium w ilości rub. 400 i na koszta ogłoszenia rub. 25, które nieutrzymującemu się przy licytacji natychmiast zwrócone będą.

Bliższe warunki dotyczące w mowie będącej licytacji i anszlag są do przejrzenia w Wydziale Administracyjnym, Magistratu każdodziennie, wyjąwszy dni świątecznych.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia z dnia .... podaję niniejszą deklarację, mocą której podejmuję się odbudowania i oczyszczenia deskami wyłożonego kanału, za wałem miejskim w Warszawie położonego, na przestrzeni od rogatek Wolskich, do końca wału za rogatkami Powązkowskiemi za sumę anszlagową rs. 3795 kop. 36 (wypisać literami i odstępuje od takowych cen procent N. N. (wypisać literami), poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych zamieszczonym.

Kwit na złożone w kasie Głównej Ekonomicznej miasta Warszawy vadium w ilości rub. 400 i na koszta ogłoszenia rs. 25 przy niniejszym załączam.

Stałe moje zamieszkanie w N. N. pod Nr. .. pisałem dnia N. N.

(podpisać wyraźnie imie i nazwisko).

Warszawa d. 7 (19) Lutego 1875 r.
1—3

N. D. 572. Zarząd XI Okręgu Komunikacji.

Na zasadzie rozporządzenia Ministerstwa Komunikacji, podaje do wiadomości, że dnia 17 Lutego (1 Marca) 1875 r. o godzinie 12 z południa odbytą zostanie w Ogólnem Zebraniu Zarządu, i jednocześnie w Zarządzie powiatowym Sochaczewskim, czwarta licytacja głośna a dnia 21 Lutego (5 Marca) 1875 roku, również o godzinie 12 z południa, przetarg na wydzierżawienie od dnia licytacji do dnia 1 (13) Stycznia 1878 r., dochodu z mostu taryfowego na rzece Bzurze pod miastem Sochaczewem, poczynając in plus od zmiejszonej sumy kontraktowej rs. 1,427 rocznie.

Mający chęć przystąpienia do licytacji, powinni przy odpowiedniom podaniu napisanem na papierze stemplowym ceny właściwej złożyć świadectwo na handel i kaucję wyrównywającą połowie ceny rocznej dzierżawy, a mianowicie rs. 714 i prócz tego na koszta ogłoszenia licytacji gotowizną rs. 50.

Kaucja może być złożona w gotowiźnie lub papierach publicznych procentowych, po kursie oznaczonym przez Ministerstwo Finansów.

Licytanci mogą codziennie z wyłączeniem dni świątecznych i galowych od godziny 9 z rana, do 3 po południu przeglądać i kopjować warunki licytacyjne w biórze Zarządu XI Okręgu Komunikacji i w Zarządzie powiatowym Sochaczewskim.

Warszawa d. 22 Stycz. (3 Lutego) 1875 r.
Inspektor, Członek Zarządu, Inżenier,
Radca Stanu, L. Wasilewski.
Naczelnik Wydziału Stępiński.
Buchalter, Brześciański.

N. D. 784.

Zarząd Intendentury Warszawskiego Okręgu Wojennego.

OGŁOSZENIE
o sprzedaży przez publiczną licytację przedmiotów niepotrzebnych, przechowujących się w odbiorczych magazynach Warszawskiego Magazynu Składowego.

Niniejszem podaje do wiadomości publicznej, że na zasadzie decyzji Rady Warszawskiego Okręgu Wojennego, zapadłej i w ciągniętej do Dziennika dnia 17 Stycznia 1875 r. za № 3, **odbędzie się w biórze Zarządu Intendentury Okręgowej w dniu 11 Marca roku bieżącego 1875, publiczna licytacja ostateczna, bez przetargu, głośna, jako też i przez deklaracje pismienne opieczętowane, na sprzedaż niepotrzebnych i wyszłych z użycia przedmiotów**, znajdujących się w odbiorczych magazynach Warszawskiego Magazynu Składowego, które były sprzedane przez Zarząd Intendentury Okręgowej za pośrednictwem publicznej licytacji, w dniu 25 Listopada, 9 i 23 Grudnia 1874 roku, lecz licytacja nie została zatwierdzoną, mianowicie:

Przedmioty znajdujące się w Warszawskim odbiorczym magazynie.

2. Partja.

Łomu mosiędzu	441	p.	32	f.	1	zoł.

3. Partja.

Łomu mosiędzu	440	„	—	„	—	„

Przedmioty przechowujące się w odbiorczym magazynie w Brześciu Litewskim.

4. Partja.

Skrawków sukiennych	268	p.	16	f.	72	zoł.
płóciennych	108	„	15	„	73	„
skórzanych	45	„	9	„	48	„
łykowych	706	„	17	„	72	„
bawełnianych	6	„	18	„	6	„
konopnych	150	„	5	„	—	„
łosiowych	3	„	19	„	50	„
Włosów końskich			2	„	24	„

Drzewa 2 saż. 11 wersz. kubicznych
Łubinu 2 ars. 2½ wers. kubicznych

Przedmioty przechowujące się w odbiorczym magazynie w Nowogieorgiewsku.

1. Partja.

Łomu czerwonej miedzi	73	p.		f.	42	zoł.
dzwonowej	2	„	5	„	80	„
żelaza	23	„	38	„	91	„
blachy	2	„	32	„	—	„
mosiędzu	186	„	33	„	62	„

2. Partja.

Łomu ołowiu	229	„	27	„	20	„

3. Partja.

Skrawków sukna	12	„	12	„	48	„
płótna	280	„	37	„	48	„
skór	44	„	11	„	48	„
konopnych	32	„	11	„	—	„
łykowych	72	„	22	„	—	„
bawełnianych			10	„	—	„

Drzewa 2¾ saż. kubicznych.

Na zabezpieczenie należytego wykonania zobowiązania, wymaganą jest do licytacji kaucja w stosunku 10% od sumy szacunkowej przedmiotów, mianowicie:

Na magazyn Warszawski.
na drugą partję 225 rs.
3-cią „ 225 „
Na magazyn Brześć Litewski.
na czwartą „ 50 „
Na magazyn Nowogieorgiewski.
na pierwszą partję 170 „
2-gą „ 185 „
3-cią „ 50 „

Kaucje w sumach przytoczonych, powinny być złożone w gotowiźnie lub papierami pieniężnemi, z tym koniecznym warunkiem, że po ukończeniu licytacji, plus-licytant który zaofiarował najkorzystniejsze dla Skarbu warunki, obowiązany niezwłocznie dokompletować złożoną kaucję do wysokości 10% zdeklarowanej przez niego ogólnej sumy.

Licytacja odbędzie się w scisłem zastosowaniu do warunków zatwierdzonych przez Radę Warszawskiego Okręgu Wojennego, i do ogłoszenia o pierwszej licytacji, wydrukowanego w 1874 roku, w „Варшавскомъ Дневникѣ" w № 220, 222 i 223, w „Dzienniku Warszawskim" w № 221, 223 i 226, w „Dzienniku Gubernialnym Warszawskim" w № 43, 44 i 45, i w „Ст. Петербургскихъ Вѣдомостяхъ" w dodatku do № 236, 237 i 238.

Intendent Okręgu, Pawłów.
Naczelnik Wydziału, Postupalski.

N. D. 745.

Naczelnik Powiatu Zamojskiego.

Niniejszem podaje do wiadomości publicznej, że na zasadzie rozporządzenia Rządu Gubernjalnego Lubelskiego z dnia 29 Maja (10 Czerwca) 1874 r. za № 4828, odbędzie się w sali posiedzeń Bióra Powiatu Zamojskiego w dniu 24 Lutego (8 Marca) r. b. o godzinie 12 w południe publiczna licytacja in minus, na przedsiębiorstwo zabrukowania części ulicy Powiatowej na długość 34 sażenów, i części ulicy Ormiańskiej na długość 49 sażenów.

Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 925 kop. 79.

Konkurenci mający chęć wziąść to przedsiębiorstwo, obowiązani są przed terminem do rozpoczęcia licytacji naznaczonym, i to najpóźniej do godziny 12 w południe, nadesłać pocztą lub złożyć osobiscie deklaracje opieczętowane, z dołączeniem kaucji w ilości 92 rs. 27½ kop.

Szczegółowe warunki licytacyjne i kosztorysy, interesanci mogą przeglądać w Wydziale Administracyjnym codziennie, z wyjątkiem świąt i dni galowych.

Deklaracje powinny być napisane na papierze stemplowym ceny 20 kop., bez podskrobywań i poprawek podług poniżej zamieszczonego wzoru.

Wzór do deklaracji.

Вслѣдствіе объявленія Начальника Замостскаго Уѣзда отъ 28 Января сего года за N. 689, я ниже подписавшійся обязываюсь принять производство работъ по вымощеніи части Уѣздной 34 саженей длины и части Ормянской 49 саж. длины улицъ въ г. Замостье за сумму (выписать сумму словами) и подвергаюсь всѣмъ обязанностямъ и условіямъ на основаніи которыхъ будутъ производиться по сему подряду торги.

Залогъ въ суммѣ 92 руб. 27½ коп. у сего прилагаю, который въ случаѣ несостоявшихся за мною торговъ, самъ получу, или прошу выслать на мой счетъ въ N. Постоянное мое жительство въ N, писано въ N мѣсяца дня и года N, четко подписать имя и фамилію.

Zamość d. 28 Stycznia 1875 r.
Podpułkownik Jezierski.
Referent, Kuniewski.

N. D. 883. Pisarz Trybunału Cywilnego w Siedlcach.

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Mikołaja Kobro Asesora Kolegjalnego b. dziedzica dóbr Dobryki w mieście Odesie gubernji Chersońskiej Cesarstwie Rosyjskiem zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Stanisława Sunderlanda Patrona przy Trybunale Cywilnym w Siedlcach, w temże mieście z urzędu zamieszkałego obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rs. 13,000 z procentem 6% od dnia 1 Lipca n. s. 1874 r., i kosztami od Adolfa Friedrich we wsi Dobrynce zamieszkałego, i zamieszkanie prawne obrane mającego, protokółem Franciszka Łagowskiego Komornika przy Trybunale Cywilnym w Siedlcach, w dniu 17 (29) i 18 (30) Października 1874 r. sporządzonym, w drodze prymuszonego wlaszczenia zajęte i zaaresztowane zostały

DOBRA ZIEMSKIE

Dobrynka, z wsi Dobrynka składające się, w powiecie Bialskim, gubernji Siedleckiej, pod jurisdykcją Sądu Pokoju w Biele, gminie Połoski położone, będące własnością egzekwowanego Adolfa Friedricha, mające ogólnej przestrzeni morgów nowopolskich 2156, zaś włościanie uwłaszczeni zajmują morgów 1333 prętów 165

Przestrzeń dworska morgów 2156 w szachownicy z gruntami włościańskiemi rozdziela się i obejmuje: place pod zabudowaniami oraz podwórza morgów około 2, ogrody warzywne około morgów 6, pole orne morgów około 340, łąki morgów około 204, pastewniki morgów około 167, wody, bagna morgów około 89, las około morgów 1158, halizny, gościniec, wygony, piaski morgów około 190.

W dobrach tych grunt jest przeważnie żytni w trzy zmiany zasiewany, w ⅓ części klasy II, w ⅔ klasy III, w lasach drzewo jest sosnowe, brzozowe z olszyną, miejscami bez budulcu, młodociany w żerdziach i kołkach.

Włościanom w dobrach Dobrynce uwłaszczonym przyznanemi zostały na przestrzeni zajętej, prawo pastwiska oraz wrębu na opał i ogrodzenie.

Na gruncie dóbr zajętych znajdują się następujące zabudowania dworskie: 1. Dwór dobry na podmurowaniu ceglanem, drewniany, zewnątrz tarcicami oszalowany, gontami pobity, z dwoma murowanemi dymnikami nad dach wyprowadzonemi.

2. Chlew duży drewniany w słupach zbudowany słomą poszyty. 3. Tranzet gontami kryty. 4. Dom nowy drewniany gontami pobity, kuchnia i dymnik z cegieł murowane. 5. Sernik drewniany na słupach gontami kryty. 6. Piwnica nowa z kamieni i cegieł murowana gontami pobita. 7. Czworak drewniany gontami pobity. 8. Obora duża drewniana w słupach słomą poszyta. 9. Stodoła duża z spichrzem drewniana w słupach z cegieł palonych murowanych słomą kryta. 10. Obora z stajniami drewniana słomą kryta z okapami gącianemi. 11. Studnia drzewem ocembrowana. 12. Studnia za podwórzem drzewem ocembrowana.

We wsi Dobrynce: 13. Chałupa drewniana słomą poszyta. 14. Kuźnia z mieszkaniem kowala drewniana słomą kryta. 15. Karczma w słupach pobudowana z drzewa słomą kryta. 16. Studnia drzewem ocembrowana.

Lejzer Goldberg za dzierżawę propinacji i mieszkanie w karczmie z opałem płaci dworowi rocznie rs. 250.

Dobra te pozostają w dzierżawie Józefa Szwarcenberga po dzień 12 (24) Czerwca 1880 r., który prawa do dzierżawy nabył od poprzedniej dzierżawczyni Marji Olszewskiej dzierżawiącej dobra za czynsz roczny rs. 1600.

Nadto na sześciu morgach ziemi służy Marji Olszewskiej i Anatolemu Majmeskułowi prawo exploatac i zwiru do 24 Kwietnia (6 Maja) 1883 r. z obowiązkiem opłacania po rs. 10 rocznego z morgi czynszu. O unieważnieniu dwóch ostatnich kontraktów extrachent subhastacji zastrzega sobie akcję.

Według tabeli likwidacyjnych, w księdze wieczystej dóbr Dobrynki złożonej, włościanie mają zapewnione w dobrach tych służebności, rozklassyfikowane których oraz serwituta ich poane i leśne są szczegółowo w tychże tabelach określone.

Inwentarze żywe i martwe oraz wszelkie inne szczegóły zajętych dóbr dotyczące, opisane są obszerniej w protokóle zajęcia oraz w zbiorze objaśnień i warunków licytacyjnych, które w Kancelarji Pisarza Trybunału Cywilnego w Siedlcach i w Kancelarji Stanisława Sunderlanda Patrona przy Trybunale Cywilnym w Siedlcach przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczone zostało a mianowicie:

1. Ludwikowi Buszkowskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju w Biele.
2. Filipowi Semeniukowi Wójtowi gminy Połoski pierwszemu w mieście Biele, drugiemu we wsi Połoski obu w powiecie Bielskim Gubernji Siedleckiej zamieszkałym, obu do rąk własnych w dniu 31 Października (12 Listopada) 1874 r., przez Andrzeja Kalickiego Woźnego przy Trybunale Cywilnym w Siedlcach.

Zajęcie na subhastację wniesione zostało do księgi wieczystej Dobrynki w dniu 5 (17) Listopada 1874 r. a do księgi zaaresztowań w Kancelarji Pisarza Trybunału Cywilnego w Siedlcach utrzymywanej w dniu 15 (27) Listopada 1874 r. wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych odbędzie się na audjencji Trybunału Cywilnego w Siedlcach, w miejscu zwykłych posiedzeń w mieście Gubernialnem Siedlcach, w dniu 4 (16) Stycznia 1875 r.

Sprzedażą kierować będzie Stanisław Sunderland Patron przy Trybunale Cywilnym w Siedlcach, w mieście Gubernialnem Siedlcach zamieszkały.

Siedlce d. 15 (27) Listopada 1874 r.
Stanisław Krzeczkowski.

Wywieszono na tablicy w Sali audjencjonalnej Trybunału Cywilnego w Siedlcach.

Siedlce d. 15 (27) Listopada 1874 r.
Stanisław Krzeczkowski.

Po odbyciu trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych dóbr ziemskich Dobrynka, Trybunał wyrokiem w d. 1 (13) Lutego 1875 r. zapadłym, termin do odbycia przygotowawczego przysądzenia rzeczonych dóbr na dzień 22 Lutego (6 Marca) 1875 r. godzinę 10 z rana w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału wyznaczył. W terminie tym licytacja rozpocznie się od sumy rs. 15,000.

Siedlce d. 1 (13) Lutego 1875 r.
Stanisław Krzeczkowski.

N. D. 865. Pisarz Trybunału Cywilnego Pierwszej Instancji, Gubernji Warszawskiej w Kaliszu.

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni iż na żądanie Fryderyka Ronge, z własnych funduszów się utrzymującego, w mieście Lesznie Wielkiem Księztwie Poznańskiem zamieszkałego, a zamieszkanie prawne u Franciszka Modrzejewskiego Patrona w Kaliszu obrane mającego, oraz praw jego nabywcy Kazimierza Chrzanowskiego z własnych funduszów się utrzymującego w mieście Kaliszu zamieszkałego, któremu aktem cesji z d. 12 (24) Sierpnia 1859 r. prawo dalszego popierania subhastacji dóbr Smółki ustąpionem zostało, a od których Patron Franciszek Modrzejewski stawa i subhastację dóbr Smółki popiera, w poszukiwaniu sumy rs. 6300 z procentem, aktem zajęcia przez Wiktora Lipskiego Komornika Sądowego, na gruncie tychże dóbr w d. 13 (25) Sierpnia 1859 r. sporządzonym, zajęte zostały na przymusowe wywłaszczenie

DOBRA ZIEMSKIE

Smółki składające się z wsi i folwarku Smółki, z karczmy Tumidaj, z wszystkiemi przyległościami i użytkami, bez żadnego wyłączenia w powiecie i o-gu Kaliskim gubernii Warszawskiej należące do parafii Rajska a zaś do gminy Pietrzyków, obejmujące w sobie rozległości uważając sposobem przybliżonym około włók 23, mórg 3, miary Warszawskiej, czyli dziesiatyn około 350, których grunta należą do klasy III i IV.

Dobra te dziedziczne są Zygmunta Józefa Wiktora 3-ch imion Paris nieletniego, którego główną opiekunką Wiktorja Bojanowska, w dobrach Smółki zamieszkała i zamieszkanie prawne obrane mająca, a pozostają w dzierżawnem posiadaniu Emilji Justyny 2 ch imion z Grabskich i Józefa małżonków Stanisławskich którym dzierżawa kończy się w dniu 12 (24) Czerwca 1863 r.

W dobrach tych jest 7 Komorników robiących po 3 dni w tydzień, a prócz tego odrabiają corocznie po dni 8 za pasanie trzody i tyleż za stróżę nocną, a dni 5 za len. Czynszownika zaś niema żadnego. Dalsze obowiązki włościan, załogi, daniny i opis zabudowań dworskich, podatki granice i inne szczegóły, w dobrach tych znajdujące się, w akcie zajęcia szczegółowo są opisane.

Akt zajęcia wręczony został Celestynowi Minisewskiemu Wójtowi gminy Pietrzyków i Józefowi Stanisławskiemu ustanowionemu dozorcy dnia 22 Sierpnia (3 Września) 1859 r. zaś Józefowi Jezierskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju okręgu Kaliskiego dnia 24 Sierpnia (5 Września) t. r. następnie do księgi wieczystej dóbr Smółki w Kancelarji Ziemiańskiej dnia 31 Sierpnia (12 Września) r. b. a do księgi zaregestrowań Trybunału tutejszego w dniu 7 (19) Września r. b. wpisany i zaregestrowany został.

Sprzedaż dóbr tych odbywać się będzie na audjencji publicznej Trybunału Cywilnego I Instancji gubernji Warszawskiej w Kaliszu w miejscu zwykłych jego posiedzeń.

Warunki licytacji oraz zbiór objaśnień w biórze Pisarza Trybunału i u popierającego sprzedaż Patrona Franciszka Modrzejewskiego przejrzane być mogą

Pierwsze ogłoszenie warunków licytacji i sprzedaży dóbr tych na audjencji publicznej Trybunału Cywilnego w dniu 27 Października (8 Listopada) r. b. o godzinie 10 z raną nastąpi.

Kalisz d. 9 (21) Września 1859 r.

Po dopełnieniu formalności prawem przepisanych Trybunał dnia 18 (30) Stycznia 1872 r. dobra powyższe prócz gruntów na własność włościan w skutek Najwyższego Ukazu z 1864 r. przeszłych Patronowi Rudnickiemu za postąpiony na licytacji szacunek rs. 9500 ostatecznie na własność przysądził.

Ponieważ nabywca Józef Rudnicki, Patron przy Trybunale Cywilnym w Kaliszu zamieszkały, jak przekonywa świadectwo Pisarza Trybunału daty 12 (24) Maja 1872 r. warunków licytacyjnych nie spełnił i wyroku adjudykacyjnego nie wyjął, z mocy przeto art. 737, 738 i 739 K. P. S. na żądanie Konstantego-Leopolda 2-ch imion Grabskiego z własnych funduszów utrzymującego się, w mieście Kaliszu zamieszkałego, wierzyciela hypotecznego rzeczonych dóbr Smółki, zamieszkanie prawne u Antoniego Zgleczewskiego Patrona Trybunału w Kaliszu zamieszkałego, obierającego, od którego tenże Antoni Zgleczewski Patron przy Trybunale tutejszym stawa i kroki prawne czyni, na koszt i ryzyko Józefa Rudnickiego nowonabywcy, wystawione zostają na sprzedaż w drodze relicytacji też dobra Smółki z przyległościami tak jak znajdują się i na wywłaszcze nie zajęte zostały i pod warunkami poprzednio w kancelarji Pisarza Trybunału złożonymi. Sprzedaż ta odbywać się będzie na jawnej audjencji Trybunału Cywilnego w Kaliszu w pałacu Sądowym, przy ulicy Józefina, a pierwsze ogłoszenie warunków licytacyjnych nastąpi na tejże audjencji w d. 7 (19) Czerwca 1872 r. o godzinie 10 z rana. Opis szczegółowy sprzedawanych dóbr, mieści się w protokóle zajęcia i w zbiorze objaśnień, który z warunkami sprzedaży przejrzanym być może w biórze Pisarza Trybunału i u Antoniego Zgleczewskiego Patrona relicytacją popierającego. Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 6,167 jako dwóch trzecich części szacunku rs. 9,500 przez Rudnickiego Patrona postąpionego.

Kalisz d. 15 (27) Maja 1872 r.

Po odbyciu pierwszej publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży w dniu 7 (19) Czerwca 1872 r. termin do drugiej publikacji, a zarazem przygotowawczego przysądzenia na d. 22 Czerwca (4 Lipca) t. r. został oznaczony w którym to dniu po oddaleniu sporów dobra Smółki Grabskiemu za sumę rs. 6167 tymczasowo przysądzone zostały i termin do stanowczej sprzedaży i trzeciej publikacji na d. 9 (21) Sierpnia 1872 r. oznaczono, który po usunięciu sporów jednakże się nie odbył, a Marja Rudnicka po Józefie Rudnickim Patronie pozostała wdowa, jako matka i opiekunka nieletnich Jana i Józefa Rudnickich po Józefie Rudnickim pozostałych warunków nie spełniła, przeto do dalszego popierania relicytacji Aleksander Zalewski Obrońca Sądowy w osadzie Szadku Okręgu Szadkowskim zamieszkały, a zamieszkanie prawne u Franciszka Modrzejewskiego Patrona w Kaliszu obrane mający, wyrokiem Trybunału z d. 30 Stycznia (11 Lutego) r. b. jako wierzyciel sumy rs. 300 został podstawiony i termin do stanowczej sprzedaży dóbr Smółki na d. 6 (18) Marca 1875 r. godzinę 10 z rana został oznaczony. Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 6167.

Kalisz d. 3 (15) Lutego 1875 r.
Skoczyński.

N. D. 887.

Podpisany Patron przy Trybunale Cywilnym w Warszawie pod Nr. 609 (14) zamieszkały ogłasza, iż na podstawie dwóch wyroków Trybunała Cywilnego z dnia 12 (24) Lipca 1874 r. i Sądu Apelacyjnego Królestwa z dnia 5 (17) Września t. r. dział majątku ruchomego i nieruchomego po ś. p. Grzegorzu Kowalew pozostałego nakazujących oraz oszacowanie i przedaż nieruchomości N. 1780/1 w Warszawie położonej rozporządzających, oraz wyroku Trybunału Cywilnego z dnia 22 Listopada (4 Grudnia) 1874 roku opinię o niepodzielności i oszacowanie nieruchomości N. 1780/1 w Warszawie zatwierdzającego, wszystkich z powództwa Marji z Kowalewych Mikołaja Ewdakimów małżonki p-ko Helenie Kowalew wdowie w imieniu własnem oraz jako matce i głównej opiekunce nieletnich: Piotra, Grzegorza i Anny rodzeństwa Kowalewych i Barbarze z Kowalewych Pankiewicz i Helenie z Kowalewych Razumiejew zapadłych, wystawioną zostaje na sprzedaż publiczną w drodze działów

NIERUCHOMOŚĆ

№ 1780/1 w Warszawie, położona na gruncie emfiteutycznym, posiadająca dwa fronty; od ulicy Ś-to Jerskiej i od ulicy Nalewki, w dwóch księgach wieczystych tytuły własności mająca uregulowane składają t kową następujące części.

1. Dom frontowy narożny Nr. 1780 oznaczony masiw z cegły palonej na wapno murowany, o parterze i pierwszem piętrze, z poddaszem, dachówką pokryty w dubelt.
2. Dom frontowy od ulicy Ś-to Jerskiej Nr. 1781 oznaczony masiw z cegły palonej wybudowany, pod blachą żelazną, o parterze i pierwszem piętrze.
3. Komórki i kloaki o parterze i piętrze, w parterze ściana murowana.
4. Domek dla stróża w pruski mur pokryty blachą żelazną.
5. Śmietnik.
6. Wodociąg wraz z rurami i kranami.
7. Bruk w podwórzu.
8. Gruntu pod obydwiema nieruchomościami jest łokci kwadratowych 1015.

Po odbyciu pierwszej publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży w dniu 9 (21) Grudnia 1874 r., Wielmożny Lewandowski Sędzia Trybunału delegowany, termin do 2-ej publikacji a zarazem przygotowawczego przysądzenia na dzień 23 Stycznia (4 Lutego) 1875 r. godzinę 9¾ z rana wyznaczony został który odbędzie się w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie pod Nr. 549 w Wydziale II-gim przed tymże Sędzią delegowanym.

Licytacja zacznie się od sumy rs. 20414 k 10½ jako szacunku taksą biegłych wykrytego warunki zaś licytacyjne, oraz obszerniejsze opisanie nieruchomości Nr. 1780/1 w Warszawie tak w kancelarji W-go P. Pisarza Trybunału Wydziału IIgo jak i u podpisanego Patrona przejrzane być mogą.

Warszawa d. 28 Grud. (9 Stycz.) 1874/5 r.
Roman Strasburger, Patron.

Po odbyciu drugiej publikacji a zarazem przygotowawczego przysądzenia w dniu 23 Stycznia (4 Lutego) 1875 roku nieruchomości № 1780/1 w Warszawie, termin do trzeciej publikacji a zarazem ostatecznego przysądzenia oznaczony został na dzień 8 Lutego (2 Marca) 1875 roku godzinę 1½ z południa, który odbędzie się w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie pod № 549 w Wydziale II przed W. Lewandowskim Sędzią Trybunału.

Licytacja zacznie się od sumy rs. 20414 kop. 10½ jako szacunku taksą biegłych wykrytego; warunki zaś licytacyjne oraz obszerniejsze opisanie nieruchomości Nr 1780/1 w Warszawie przejrzane być mogą tak u W. Pisarza Wydziału II jak i u podpisanego Patrona.

Warszawa d. 24 Stycznia (5 Lutego) 1875 r.
Roman Strasburger, Patron.

N. D. 888.

Podpisany Adwokat przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w Warszawie pod № 268 zamieszkały, zawiadamia i ogłasza: iż na mocy wyroku Trybunału Cywilnego w Warszawie na d. 13 (25) Czerwca 1874 r. pomiędzy Hermanem Jung a SS-ami Jana Wasilewskiego jako to: Katarzyną Wasilewską wdową w imieniu własnem oraz jako matką i główną opiekunką nieletnich swych dzieci Lucjana i Ignacego rodzeństwa Wasilewskich, w Warszawie pod Nr. 1636 Justynem Wasilewskim Kanonierem 3-ej Gwardyjskiej konno-artyleryjskiej brygady w Łazienkach w Warszawie konsystującym, zamieszkanie prawne w Warszawie przy ulicy Bielańskiej pod Nr. 17 u Jarkowskiego Obrońcy swego pełnomocnika obrane mającym zapadłego, dział nieruchomości Nr. 1745 w Warszawie nakazującego, celem udzielenia opinji czyli nieruchomość rzeczona w naturze podzielona być może lub nie, a wrazie przeciwnym sprzedaż przez publiczną licytację rozporządzającego, do odebrania przysięgi od biegłych, odbycia sprzedaży, kierowania czynnościami działowemi Stanisława Bagniewskiego Asesora Trybunału delegującego, wreszcie do sporządzenia działów Rejenta Józefa Szaniawskiego wyznaczającego, dalej na zasadzie wyroku tegoż Trybunału z d. 18 (30) Listopada 1874 r. zapadłego, taksę rzeczonej nieruchomości przez biegłych sporządzoną zatwierdzającego.

Nieruchomość Nr. 1745

w Warszawie położona sprzedaną zostanie przez publiczną licytację w drodze działów.

Opisanie rzeczonej nieruchomości:

Składa się z placu pustego od strony frontowej, ogrodzonego parkanem drewnianym w słupy mieszczącego bramę dwu skrzydłową szalowaną.

Oprócz podatków opłaca się czynsza Instytutowi Głuchoniemych.

Po odbyciu pierwszej publikacji zbioru i objaśnień warunków sprzedazy W-ny Stanisław Bagniewski Asesor Delegowany termin do odbycia drugiej publikacji, a zarazem przygotowawczego przysądzenia rzeczonej nieruchomości na d. 10 (22) Stycznia 1875 r. godzinę 9 i ¾ z rana wyznaczył.

Następnie po odbyciu terminu przygotowawczego przysądzenia w dniu powyższym, termin do ostatecznego przysądzenia, czyli stanowczej sprzedaży na d. 21 Lutego (5 Marca) 1875 r. godzinę 1½ po południu wyznaczony został, który to termin odbędzie się w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie pod Nr. 549 w Wydziale II przed W-ym Stanisławem Bagniewskim Asesorem delegowanym.

Warunki i taksę przejrzeć można w Kancelarji Pisarza Trybunału Wydziału II i u podpisanego Obrońcy.

Licytacja zacznie się od sumy rs. 6,500.

Warszawa d. 8 (20) Lutego 1875 r.
M. Pawłowski, Adwokat.

N. D. 914. Prawnie zajęte w drodze egzekucji Sądowej dochody nieruchomości Warszawskich N. 1056 (11) i 1059 (5) przy ulicy Grzybowskiej położonych, wydzierżawione zostaną przez publiczną licytację na rok jeden poczynając od dnia 1 Kwietnia n. s. 1875 r. do tegoż dnia i miesiąca 1876 r.

Termin do odbycia licytacji na powyższe dzierżawy to jest: nieruchomości N. 1056 (11) na dzień 4 (16) Marca 1875 r., a nieruchomości N. 1059 (5) na dzień 5 (17) Marca 1875 r. poczynając od godziny 12 w południe na gruncie zajętych nieruchomości przed podpisanym Komornikiem oznaczone zostały.

Licytacja nieruchomości N. 1056 (11) rozpocznie się od sumy rs 500, a vadium ustanowione na rs. 300, zaś nieruchomości N. 1059 (5) rozpocznie się od rs. 3000, a vadium do licytacji rs. 500.

Warunki licytacyjne do tych dzierżaw ułożone przejrzane być mogą każdego dnia z wyłączeniem świąt w Kancelarji podpisanego Komornika w Warszawie pod N. 1771a (nowy 14) przy ulicy S-to Jerskiej utrzymywanej w godzinach popołudniowych.

Warszawa d. 7 (19) Lutego 1875 r.
Jan Mielech, Komornik
ulica S-to Jerska N. 14 nowy.

N. D. 881. Prawnie zajęte ruchomości jako to: meble machoniowe, jesionowe, lichtarze platerowane, w dniu 12 (24) Lutego 1875 r. o godzinie 12 z południa w mieście powiatowem Radzyminie, gubernji Warszawskiej, na rynku tegoż miasta, meble machoniowe, palisandrowe i t. p., w dniu 14 (26) Lutego r. b. w Warszawie na targu Grzybów zwanym o godzinie 12 z południa, zaś meble jesionowe, garderoba, bielizna i naczynia kuchenne o godzinie 12 z południa w Warszawie na placu targowym Muranów zwanym w dniu 17 (29) Lutego r. b. przez publiczną licytację sprzedane zostaną.

Warszawa d. 8 (20) Lutego 1875 r.
Marceli Chraszczewski, Komornik.

N. D. 917. Zajęte w egzekucji Sądowej ruchomości jako to: zegar, serwantka, stół o godzinie 9 za Żelazną bramą, sofki, stolik, fajczarnia, krzesła, o godzinie 10 przed Trzema Krzyżami w dniu 14 (26) Lutego r. b. meble zegar o godzinie 10 za Żelazną bramą, w dniu 11 (23) Lutego r. b. meble o godzinie 10 za Żelazną bramą, w dniu 13 (25) Lutego r. b. meble garderoba o godzinie 10 na Nowem mieście w dniu 17 Lutego (1 Marca) 1875 r. przez publiczną licytację sprzedane będą.

Warszawa d. 10 (22) Lutego 1875 r.
A. Gawryłow, Komornik.

N. D. 916. Wiadomo czyni, iż w dniu 11 (23) Lutego 1875 r. poczynając od godziny 10 z rana i dni następnych, w Warszawie w domu pod Nr. 1056 przy ulicy Grzybowskiej, prawnie zajęte ruchomości mianowicie: meble różne machoniowe, palisandrowe, orzechowe i jesionowe, lustra, zegary, fortepiany, porcelana, szkło, różne, kandelabry, garderoba, bielizna, bielizna stołowa, miedź i inne naczynia gospodarskie, kuchenne i t. p. przez publiczną licytację sprzedanemi zostaną.

Jan Orłowski Komornik.

N. D. 918. W dniu 11 (23) Lutego 1875 r. o godzinie 10 z rana na targu Muranów prawnie zajęte ruchomości jako to: meble jesionowe, w d. 17 Lutego (1 Marca) r. b. o godzinie 10 z rana na targu pod Lwem, meble jesionowe, garderoba, łóżko żelazne, przez publiczną licytację sprzedane zostaną.

Józef Rosiński Komornik, 489d. Miodowa.

N. D. 915. Prawnie zajęte ruchomości jako to: meble machoniowe jesionowe, sosnowe, orzechowe, sprzęty i naczynia kuchenne i gospodarskie, książki, wazony, dywan, obrazy, piec żelazny, amerykan parokonny, bryczka, sanki, konie, chomonta, drzewo, węgle kamienne, różne miary i wagi, duły do wozu, obręcze żelazne, garderoba męzka, czapki, kapelusze, buty i t. p., sprzedane będą w dniu 12 (24) Lutego 1875 r. i dni następnych, począwszy każdodziennie od godz. 11-ej z rana w moc decyzji Trybunału w Warszawie w domu pod № 1582E, zaś meble jesionowe, komodę machoniowe i t. p., w d. 17 Lutego (1 Marca) 1875 r. o godz. 11-ej z rana na Muranowie w Warszawie przez publiczną licytację.

Zacheusz Małkowski Komornik,
ulica Ś-to Jerska Nr. 12.

LISTY GOŃCZE.
СЫСКНЫЕ ЛИСТЫ.

N. D. 829. Sąd Policji Poprawczej w Kielcach. Wzywa wszelkie władze nad porządkiem i bezpieczeństwem w kraju czuwające, aby Karola Wasilewskiego, byłego Pisarza gminnego w gminie Lipa, przed wymiarem sprawiedliwości ukrywającego się pilnie śledziły; a powyśledzeniu tegoż do Sądu tutejszego lub innego najbliższego dostawiły.

Rysopis obwinionego: wieku lat 35, wzrost średni, włosy blond, nos, usta i podbrudek mierne, twarz okrągła.

Kielce d. 28 Stycz. (9 Lutego) 1875 r.

OSTRZEŻENIA.
ПРЕДОСТЕРЕЖЕНІЯ.

N. D. 889.

Niżej podpisany Zygmunt Mocarski jako sukcesor beneficjalny po Szymonie Mocarskim, podaje do publicznej wiadomości: że w skutku wyroku ilacyjnego Trybunału Cywilnego w Suwałkach z dnia 20 Sierpnia (1 Września) r. b. upoważniony został do wydania następującego obwieszczenia: że kaucja hypoteczna za Szymonem Mocarskim, jako Rejentem okręgu Sejneńskiego, zapisana w Dziale IV wykazu hypotecznego nieruchomości miejskiej w mieście Sejnach pod № 234 przy ulicy Grodzieńskiej położonej w ilości złp. 3000 czyli rs. 450 po upływie trzech miesięcy z hypoteki powyższej nieruchomości wykreśloną zostanie, jeżeli nikt do Szymona Mocarskiego niepoda żadnej pretensji i przeciwko wykreśleniu niezałoży oppozycji, nadto do uczynienia ostrzeżenia: że oppozycja p-ko uwolnieniu od kaucji i wykreśleniu jej z hypoteki wniesioną być może jedynie na mocy wyroku pretensję zasądzającego, lub na zasadzie pozwu o pretensje takowe wydanego, co koniecznie w ciągu trzech miesięcy najpóźniej przed wydaniem wyroku ostatecznego, uwolnienie od kaucji i wykreślenie jej nakazującego, nastąpić powinno. O czem wszystkie osoby interesowane zawiadamia się.

Suwałki d. 20 Sierp. (1 Wrześ.) 1874 r.
Zygmunt Mocarski.

OGŁOSZENIA PRYWATNE.

N. D. 282. **Jakób Piątkowski** wzięty przed 22 u laty do wojska Cesarsko-Rosyjskiego, żadnej wiadomości o sobie niedaje; żona jego **Salomea z Gojdów Piątkowska** zamieszkała w Sulejowie p-cie Piotrkowskim, uprasza ktoby jakiekolwiek wiadomości o mężu jej posiadał, aby dał znać Proboszczowi parafii Sulejów.

N. D. 312 **Kwit** Banku Polskiego z dnia 15 Grudnia, na rs. 87 na imie Wincentego Pfeffer wydany zaginął. Ostrzeżenie zrobiono. Znalazca zechce złożyć w tymże Banku.

w Drukarni Okręgu Naukowego Warszawskiego.